

# 1. KRONIK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29									

## ROZDZIAŁ 1

**A**dam, Set, Enos.

<sup>2</sup> Kienan, Mahalaleel, Jared.

<sup>3</sup> Eonch, Matusalem, Lamech.

<sup>4</sup> Noe, Sem, Cham, i Jafet.

<sup>5</sup> Synowie Jafetowi: Gomer, i Magog, i Madaj, i Jawan, i Tubal, i Mesech, i Tyras,

<sup>6</sup> A synowie Gomerowi: Aschenaz, i Ryfat, i Togorma.

<sup>7</sup> Synowie też Jawanowi: Elisa, i Tarsys, Cytym, i Dodanin.

<sup>8</sup> Synowie Chamowi: Chus i Misraim, Put i Chanaan.

<sup>9</sup> A synowie Chusowi: Seba, i Hewila, i Sabta, i Regma, i Sabtacha; a synowie Regmy: Seba i Dedan.

<sup>10</sup> Spłodził też Chus Neroda; ten począł być możliwym na ziemi.

<sup>11</sup> Misraim też spłodził Ludyma, i Hananima, i Laubima, i Naftuhyma,

<sup>12</sup> I Patrusyma, i Chasluchyma, (z których poszli Filistynowie) i Kaftoryma.

<sup>13</sup> Potem Chanaan spłodził Sydona, pierworodnego swego, i Hetejczyka.

<sup>14</sup> I Jebuzejczyka, i Amorejczyka, i Giergiezejczyka,

<sup>15</sup> I Hewejczyka, i Archajczyka, i Symejczyka,

<sup>16</sup> I Aradejczyka, i Samarejczyka, i Chamatejczyka.

<sup>17</sup> Synowie Semowi: Elam, i Assur, i Arfachsad, i Lud, i Aram, i Chus, i Hul, i Gieter, i Mesech.

<sup>18</sup> A Arfachsad spłodził Selecha, a Selech spłodził Hebera.

<sup>19</sup> A Heberowi urodzili się dwaj synowie, z których jednemu imię było Faleg, przeto, że za jego czasów rozdzielona jest ziemia; a imię brata jego Jektan.

<sup>20</sup> A Jektan spłodził Elmodada, i Salefa, i Hassarmota, i Jarecha,

<sup>21</sup> I Adorama, i Uzala, i Dekla,

<sup>22</sup> I Hebala, i Abimaela, i Sebaja,

<sup>23</sup> I Ofira, i Hewila, i Jobaba. Ci wszyscy byli synowie Jektanowi.

<sup>24</sup> Sem, Arfachsad, Selech.

<sup>25</sup> Heber, Peleg, Rechu,

<sup>26</sup> Sarug, Nachor, Tare,

<sup>27</sup> Abram; ten jest Abraham.

- 28 Synowie Abrahamowi: Izaak i Ismael.
- 29 A teć są rodzaje ich: Pierworodny Ismaelowy Nebajot, i Kiedar, i Abdeel, i Mabsam.
- 30 Masma, i Duma, Massa, Hadad, i Tema,
- 31 Jetur, Nafis i Kiedma. Cić są synowie Ismaelowi.
- 32 A synowie Cetury, założnicy Abrahamowej, których porodziła: Zamram i Joksan, i Madan, i Midyjan, i Jesbok, i Suach. A synowie Joksanowi; Saba i Dedan.
- 33 Synowie też Madyjanowi: Hefa, i Hefer, i Henoch, i Abida, i Eldaa. Cić wszyscy są synowie Cetury.
- 34 I spłodził Abraham Izaaka. A synowie Izaakowi byli: Ezaw i Izrael.
- 35 A synowie Ezawowi: Elifas, Rehuel, i Jehus, i Jelom, i Kore.
- 36 Synowie Elifasowi: Teman i Omar, Sefo i Gaatan, Kienaz i syn Tamny, to jest, Amalek.
- 37 Synowie Rehuelowi: Nahat, Zara, Samma, i Meza.
- 38 A synowie Seirowi: Lotan, i Sobal, i Sebeon, i Hana, i Dysson, i Eser, i Dysan.
- 39 A synowie Lotanowi: Chory, i Heman; a siostra Lotanowa była Tamna.
- 40 Synowie Sobalowi: Halman, i Manaat, i Hewal, Sefo, i Onam; a synowie Sebeonowi: Ajai Ana.
- 41 Synowie Ana: Dyson; a synowie Dysona: Hamdan, i Eseban, i Jetran, i Charan.
- 42 Synowie Eserowi: Balaan, i Zawan, Akan. Synowie Dysanowi: Hus i Aran.
- 43 Cić są królowie, którzy królowali w ziemi Edomskiej, przedtem niż królował król nad synami Izraelskimi: Bela, syn Beorowy, a imię miasta jego Dynhaba.
- 44 A gdy umarł Bela, królował miasto niego Jobab, syn Zerachowy z Bosry.
- 45 A gdy umarł Jobab, królował miasto niego Chusam z ziemi Temańskiej.
- 46 A gdy umarł Chusam, królował miasto niego Hadad, syn Badadowy, który poraził Madyjańczyków na polu Moabskiem; a imię miasta jego Hawid.
- 47 A gdy umarł Hadad, królował miasto niego Samla z Masreki.
- 48 A gdy umarł Samla, królował miasto niego Saul z Rechobot nad rzeką
- 49 A gdy umarł Saul, królował miasto niego Balanan, syn Achoborowy.
- 50 A gdy umarł Balanan, królował miasto niego Hadar; a imię miasta jego Pehu, imię też żony jego Mehetabel, córka Matredy, córki Mezaabowej.
- 51 A gdy umarł Hadar, byli książętami w Edon: książę Tamna, książę Halwa, książę Jetet,
- 52 Książę Oolibama, książę Ela, książę Pinon,
- 53 Książę Kienaz, książę Teman, książę Mabsar,
- 54 Książę Magdyjel, książę Hiram. Toć byli książęta Edomscy.

## ROZDZIAŁ 2

- Cić są synowie Izraelowi: Ruben, Symeon, Lewi, i Juda, Isaschar i Zabulon,
- 2 Dan, Józef, i Benjamin, Neftali, Gad i Aser.
- 3 Synowie Judy: Her, i Onan, i Sela. Ci trzej urodzili mu się z córki Sui Chananejkiej. Ale Her, pierworodny Judy, był złym przed oczyma Pańskimi; przetoż go zabił.
- 4 Tamar zasię, niewiastka jego, urodziła mu Faresa i Zarę. Wszystkich synów Judowych pięć.
- 5 Synowie Faresowi: Hesron i Hamuel.
- 6 Synowie zaś Zary: Zamry, i Etan, i Heman, i Chalkol, i Darda; wszystkich tych było pięć.

- <sup>7</sup> Asynowie Zamrego: Charmi, wnuk Acharowy, który zamięszanie uczynił w Izraelu, zgrzeszywszy kradzieżą rzeczy przeklętych.
- <sup>8</sup> Asynowie Etanowi: Azaryjasz.
- <sup>9</sup> A synowie Esronowi, którzy mu się urodzili: Jerameel, i Ram, i Chalubaj.
- <sup>10</sup> Ale Ram spłodził Aminadaba, a Aminadab spłodził Naasona, księżęcia synów Judzkich.
- <sup>11</sup> A Naason spłodził Salmona, a Salmon spłodził Booza.
- <sup>12</sup> A Booz spłodził Obedą, a Obed spłodził Isajego.
- <sup>13</sup> A Isaj spłodził pierworodnego swego Elijaba, i Abinadaba wtórego, i Samma trzeciego.
- <sup>14</sup> Natanaela czwartego, Raddaja piątego.
- <sup>15</sup> Ozema szóstego, Dawida siódmego.
- <sup>16</sup> A siostry ich: SareiJa, i Abigail; a synowie Sarwii: Abisaj, i Joab, i Asael, trzech.
- <sup>17</sup> A Abigail urodziła Amazę, a ojciec Amazy był Jeter Ismaelczyk.
- <sup>18</sup> A Kaleb, syn Hesronowy, spłodził z Azubą, małżonką swoją, i z Jeryjotą synów. A ci byli synowie jego: Jeser, i Sobab, i Ardon.
- <sup>19</sup> A gdy umarła Azuba, pojął sobie Kaleb Esratę, która mu urodziła Hura.
- <sup>20</sup> A Hur spłodził Ury, a Ury spłodził Besaleela.
- <sup>21</sup> Potem wszedł Hesron do córki Machyry, ojca Galaadowego, a pojął ją, będąc w sześćdziesiąt lat; która mu urodziła Seguba.
- <sup>22</sup> A Segub spłodził Jaira, który miał dwadzieścia trzy miast w ziemi Galaadskiej.
- <sup>23</sup> Bo wziął Giessurytom, i Assyryjczykom wsi Jairowe, i Kanat z miasteczkami jego, sześćdziesiąt miast. To wszystko pobrali synowie Machyry, ojca Galaadowego.
- <sup>24</sup> A gdy umarł Hesron w Kaleb Efrata, tedy żona Hesronowa Abija porodziła mu Assura, ojca Tekui.
- <sup>25</sup> Byli też synowie Jerameelowi, pierworodnego Hesronowego: Pierworodny Ram, po nim Buana, i Oren, i Osem z Abii.
- <sup>26</sup> Miał także drugą żonę Jerameel, imieniem Atara; ta jest matka Onamowa.
- <sup>27</sup> Ale synowie Ramowi, pierworodnego Jerameelowego, byli: Maas, i Jamin, i Achar.
- <sup>28</sup> Byli też synowie Onamowi: Semaj, i Jada, a synowie Semejego: Nadad i Abisur;
- <sup>29</sup> A imię żony Abisurowej Abihail, która mu urodziła Achobbana i Moida.
- <sup>30</sup> Synowie Nadabowi: Saled i Affaim; lecz Saled umarł bez potomstwa.
- <sup>31</sup> A synowie Affaimowi Jesy; a synowie Jesy Sesan, a córka Sesana Achialaj.
- <sup>32</sup> A synowie Jady, brata Semejego, Jeter i Jonatan; ale Jeter umarł bez potomstwa.
- <sup>33</sup> A synowie Jonatanowi: Falet i Zyza. Cić byli synowie Jerameelowi.
- <sup>34</sup> Lecz nie miał Sesan synów, jedno córki; miał też Sesan sługę Egipczanina, imieniem Jeracha.
- <sup>35</sup> I dał Sesan córkę Jerachowi, słudze swemu, za żonę, która mu urodziła Etaja.
- <sup>36</sup> Etaj spłodził Natana, a Natan spłodził Zabada.
- <sup>37</sup> A Zabad spłodził Efijala, a Efijal spłodził Obedą.
- <sup>38</sup> A Obed spłodził Jehu, a Jehu spłodził Azaryjasza.
- <sup>39</sup> A Azaryjasz spłodził Helesa, a Heles spłodził Elasa.
- <sup>40</sup> A Elasa spłodził Sysmaja, a Sysmaj spłodził Selluma.
- <sup>41</sup> A Sellum spłodził Ikamijasza, a Ikamijasza spłodził Elisama.
- <sup>42</sup> A synowie Kaleba, brata Jerameelowego: Mesa pierworodny jego, który był ojcem Zyfejczyków i synów Maresy, ojca Hebrowowego.

- <sup>43</sup> A synowie Hebronowi: Kore i Tafua, i Rechem, i Semma.
- <sup>44</sup> A Semma spłodził Rahama, syna Jerkaamowego, a Rechem spłodził Sammajego.
- <sup>45</sup> A Sammaj był synem Maonowym, a Maon był ojcem Betsurczyków.
- <sup>46</sup> Efa też, założnica Kalebowa, urodziła Harana, i Moze, i Giezeza; a Haran spłodził Giezeza.
- <sup>47</sup> A synowie Jachdajowi: Regiem, i Jotam, i Giesan, i Falet, i Efa, i Saaf,
- <sup>48</sup> Założnica zaś druga Kalebowa Maacha urodziła Sabera, i Tyrchana.
- <sup>49</sup> A żona Saafowa urodziła ojca Madmeńczyków, i Sewa, ojca Machbeńczyków, i ojca Gabaończyków; a córka Kalebowa była Achsa.
- <sup>50</sup> Cić byli synowie Kaleba, syna Hurowego, pierworodnego Efraty: Sobal, ojciec Karyjatyjarymczyków.
- <sup>51</sup> Salma, ojciec Betlehemczyków, Charef, ojciec Betgaderczyków.
- <sup>52</sup> Miał też synów Sobal, ojciec Karyjatyjarymczyków, który doglądał połowy Menuchoty.
- <sup>53</sup> A domy Karyjatyjarymskie były Jetrejczy, i Futejczy, i Sematejczy, i Maserejczy, z których też poszli Saraitowie, o Estaolitowie.
- <sup>54</sup> A synowie Salmy: Betlehemczy, i Netofatczy, ozdoby domu Joabowego, i połowa Manachaty, ojca Sorygo.
- <sup>55</sup> A domy pisarzy mieszkających w Jabez: Tyryjatejczy, Symatejczy, Suchatejczy. Cić są Cynejczy, którzy poszli z Hemata, ojca domu Rechabowego.

## ROZDZIAŁ 3

- C**ić są synowie Dawidowi, którzy mu się urodzili w Hebronie: Pierworodny Ammon z Achynoamy Jezreelitki; wtóry Danijel z Abigaili Karmelitki;
- <sup>2</sup> Trzeci Absalom, syn Maachy, córki Tolmaja, króla Giessur; czwarty Adonijasz, syn Haggity;
- <sup>3</sup> Piąty Sefatyjasz z Abitaili; szósty Jetraam z Egli, żony jego.
- <sup>4</sup> Tych sześć urodziło mu się w Hebronie, kędy królował przez siedm lat, i przez sześć miesięcy; a trzydzieści i trzy lata królował w Jeruzalemie.
- <sup>5</sup> A ci urodzili mu się w Jeruzalemie; Samna, i Sobab, i Natan, i Salomon, cztery synowie z Betsui, córki Ammielowej;
- <sup>6</sup> I Ibchar, i Elisama, i Elifet;
- <sup>7</sup> I Noge, i Nefeg, i Jafija;
- <sup>8</sup> I Elizama, i Elijada, i Elifelet, dziewięć synów.
- <sup>9</sup> A cić wszyscy są synowie Dawidowi, oprócz synów z założnic; a Tamar była siostra ich.
- <sup>10</sup> Syn Salomonowy Roboam; Abiam syn jego, Aza syn jego, Jozafat syn jego.
- <sup>11</sup> Joram syn jego, Ochozyjasz syn jego, Joaz syn jego;
- <sup>12</sup> Amazyjasz syn jego, Azaryjasz syn jego, Joatam syn jego;
- <sup>13</sup> Achaz syn jego, Ezechyjasz syn jego, Manases syn jego;
- <sup>14</sup> Amon syn jego, Jozyjasz syn jego;
- <sup>15</sup> A synowie Jozyjaszowi: Pierworodny Johanan, wtóry Joakim, trzeci Sedekijasz, czwarty Sellum.
- <sup>16</sup> A synowie Joakimowi: Jechonijasz syn jego, Sedekijasz syn jego.
- <sup>17</sup> A synowie Jechonijasza więźnia: Salatyjel syn jego.

- <sup>18</sup> A salatyjelowi: Malchiram, i Fadajasz, i Seneser, Jekiemija, Hosama, i Nadabija.
- <sup>19</sup> A synowie Fadajaszowi: Zorobabel, i Semej; a syn Zorobabelowy Mesollam, i Hananijasz, i Selomit, siostra ich.
- <sup>20</sup> A Mesollamowi: Hasuba, i Ohol, i Barachyjasz, i Hazadyjasz Josabchesed, pięć synów.
- <sup>21</sup> A syn Hananijaszowy: Faltyjasz, i Jesajasz; synowie Rafajaszowi, synowie Arnanaszowi, synowie Obadyjaszowi, synowie Sechenijaszowi.
- <sup>22</sup> A synowie Sechenijaszowi: Semejasz; a synowie Semejaszowi: Chattus, i Igal, i Baryja, i Naaryjasz, i Safat; sześć synów.
- <sup>23</sup> A synowie Naaryjaszowi: Elijenaj, i Ezechyjasz, i Esrykam, trzech synowie.
- <sup>24</sup> A synowie Elijenajego: Hodawijasz i Elijasub, i Felejasz, i Akkub, i Jochanan, i Dalajasz, i Anani, siedm synów.

## ROZDZIAŁ 4

**S**ynowie Judowi: Fares, Hesron, i Charmi, i Hur, i Sobal.

- <sup>2</sup> A Rejasz, syn Sobalowy spłodził Jahata, a Jahat spłodził Achuma, i Laada. Teć są rodzaje Zaratego.
- <sup>3</sup> Ci też są z ojca Etama: Jezreel, i Jesema, i Idbas; a imię siostry ich Selelfuni.
- <sup>4</sup> A Faunuel ojciec Giedory, i Ezer ojciec Hosy. Cić są synowie Hura, pierwородnego Efraty, ojca Betlehemczyków.
- <sup>5</sup> A Assur, ojciec Tekui, miał dwie żony: Chelę i Naarę.
- <sup>6</sup> I urodziła mu Naara Achusama, i Hefera, i Temana, i Achastara. Cić są synowie Naary.
- <sup>7</sup> Synowie zasię Cheli: Seret, Jesochar, i Etnan.
- <sup>8</sup> A Kos spłodził Anuba, i Hasoboba, i dom Acharchela, syna Harumy.
- <sup>9</sup> A Jabes był zacniejszy nad braci swych, któremu matka jego dała imię Jabes, mówiąc: Bom go w boleści urodziła.
- <sup>10</sup> I wzywał Jabes Boga Izraelskiego, mówiąc: Jeżeli błogosławiąc błogosławić mi będziesz, a rozszerzysz granice moje, a będzie ręka twoja ze mną, a wybawisz mię od złego, abym utrapiony nie był. I wypełnił to Bóg, o co go prosił.
- <sup>11</sup> A Chelub, brat Sucha, spłodził Mechyra; ten jest ojcem Estona.
- <sup>12</sup> A Eston spłodził Betrafa, i Paseacha, i Techynna, ojca miasta Nahas. Cić są mężowie Rechy.
- <sup>13</sup> A synowie Kienazowi: Otonijel, i Seraja; a synowie Otonijelowi: Hatat i Meanataj.
- <sup>14</sup> A Meanataj spłodził Ofra, a Serajasz spłodził Joaba, ojca w dolinie mieszkających rzemieślników; bo rzemieślnicy byli.
- <sup>15</sup> Synowie zasię Kaleba, syna Jefumi: Hyru, Ela, i Nahain; a syn Ela jest Kienaz.
- <sup>16</sup> A synowie Jehaleleela: Zyf i Zyfa, Tyryja, i Azarel.
- <sup>17</sup> A synowie Ezry: Jeter, i Mered, i Efer, i Jalon; a żona Merodowa urodziła Miryjama, i Samaja, i Isbacha, ojca Estemoa.
- <sup>18</sup> Żona też jego Judaja urodziła Jereda, ojca Giedor, i Hebera, ojca Socho, i Jekutyjela, ojca Zanoach. Cić są synowie Betii, córki Faraonowej, którą był pojął Mered.
- <sup>19</sup> A synowie żony Hodyjaszowej, siostry Nahama, ojca Ceili: Garmi i Estemoa Mahatczyk.
- <sup>20</sup> A synowie Symonowi: Amnon, i Rynna, Benchanan i Tylon; a synowie Isy: Zochet i Bensochet.
- <sup>21</sup> Synowie Seli, syna Judowego: Her, ojciec Lecha i Laada, ojciec Maraa; i rodzaje

domów tych, którzy robili około bisioru w domu Asbeat,

<sup>22</sup> I Joakim i mężowie Chozeby, i Joaz i Saraf, którzy panowali w Moab, i Jasubi Lechem; ale te rzeczy są dawne.

<sup>23</sup> Cić są garncarze, którzy mieszkali w sadach i między płotami, którzy tam przy królu dla robót jego mieszkali.

<sup>24</sup> Synowie Symeonowi: Namuel, i Jamin, i Jaryb, Zera, Saul.

<sup>25</sup> Sallum syn jego, Mabsam syn jego, Misma syn jego.

<sup>26</sup> A synowie Mismy: Hamuel syn jego, Zachur syn jego, Semej syn jego.

<sup>27</sup> Ten Semej miał synów szesnaście, i córek sześć; ale bracia jego nie mieli wiele synów, tak, że wszystkiej rodziny ich nie było tak wiele, jako synów Judowych.

<sup>28</sup> I mieszkali w Beerseba i w Molada, i w Hasersual,

<sup>29</sup> I w Bela, i w Asem, i w Etolad,

<sup>30</sup> I w Betul, i w Horma, i w Sycelegu,

<sup>31</sup> I w Bet Marchabot, i w Hasersusa, i w Betbirze, i w Saaraim. Te miasta ich były, póki królował Dawid.

<sup>32</sup> A wsi ich były: Etam, i Hain, Remnon, i Tochen i Asan przy tych pięciu miastach;

<sup>33</sup> I wszystkie wsi ich, które były około tych miast aż do Baal; teć były mieszkaniem ich według narodu ich.

<sup>34</sup> A Mosobab, i Jamlech, i Josa, syn Amazyjaszowy;

<sup>35</sup> I Joel, i Jehu, syn Josabijasza, syna Serajaszowego, syna Asyjelowego;

<sup>36</sup> I Elichenaj, i Jakóba, i Jesochaja, i Asaja, i Adyjel, i Jesymijel, i Banajas;

<sup>37</sup> I Sysa, syn Syfy, syna Allonowego, syna Jodajaszowego, syna Symry, i syna Semajaszowego.

<sup>38</sup> Ci mianowani postanowieni są za książęta w narodach swych, a domy ojców ich rozmnożyły się bardzo.

<sup>39</sup> Przetoż ruszyli się, aby szli do Gador, aż na wschód słońca onej doliny, aby szukali paszy bydłu swemu.

<sup>40</sup> I znaleźli obfite i wyborne pasze, a ziemię przestronną i spokojną i rodzajną; bo tam naród Chamów mieszkał przedtem.

<sup>41</sup> Przetoż przyszedłszy ci z imienia opisani za dni Ezechyjasza, króla Judzkiego, poburzyli namioty ich i przybytki ich, które tam były znalezione; a wymordoealiich, i nie masz ich aż do dnia tego, i osiedli miejsce ich; bo tam mieli paszy dla bydła swoich.

<sup>42</sup> A z onych synów Symeonowych niektórzy szli na górę Seir, pięć set mężów, a Faltyjasz, i Necharyjasz, i Rafajasz, i Husel, synowie Isy, byli wodzami ich.

<sup>43</sup> I wymordowali ostatki, które były uszły z Amalekitów, a mieszkali tam aż po dziś dzień.

## ROZDZIAŁ 5

**A** synowie Rubena pierwородnego Izraelowego, (ten bowiem był pierwородny; ale gdy zgwałcił łoże ojca swego, dane jest pierwородztwo jego synom Józefa, syna Izraelowego, tak jednak, że go nie poczytano za pierwородnego:

<sup>2</sup> Bo Judas był najmężniejszy między braćmi swymi, a książęciem między nimi; ale pierwородztwo należało Józefowi.)

<sup>3</sup> Synowie mówię Rubena, pierwородnego Izraelowego, byli: Henoch i Fallu, Hesron i Charmi.

- <sup>4</sup> Synowie Joelowi: Samajasz syn jego, Gog syn jego, Semej syn jego;
- <sup>5</sup> Michas syn jego, Reajasz syn jego, Baal syn jego;
- <sup>6</sup> Bera syn jego, którego wziął w niewolę Teglat Falasar, król Asyryjski; ten był księżciem Rubenitów.
- <sup>7</sup> A bracia jego według domów swych, gdy byli policzeni według ich narodów, mieli księżęta Jehiela i Zacharyjasza.
- <sup>8</sup> A Bela, syn Azazowy, syna Semmy, syna Joelowego; ten mieszkał w Aroer aż ku Nebo i Baalmeon.
- <sup>9</sup> Także i na wschód słońca mieszkał, aż kędy wchodzi na puszcę od rzeki Eufrates; albowiem stada ich rozmnożyły się w ziemi Galaadskiej.
- <sup>10</sup> Ci za dni Saulowych walczyli z Agareńczykami, którzy porażeni są od ręki ich; a tak mieszkali w namiotach ich po wszystkiej krainie wschodniej ziemi Galaadskiej.
- <sup>11</sup> A synowie Gadowi na przeciwko nich mieszkali w ziemi Bazan, aż do Selchy.
- <sup>12</sup> Joel był przedniejszym ich, a Safam wtóry, a Janaj i Safat zostali w Bazan.
- <sup>13</sup> A braci ich według domów ojców swych: Michael i Mesullam, i Seba, i Joraj, i Jachan, i Zyja, i Heber, siedm.
- <sup>14</sup> (Cić są synowie Abihaila, syna Hurowego, syna Jaroachowego, syna, Galaadowego, syna Michaelowego, syna Jesysowego, syna Jachdowego, syna Buzowego;)
- <sup>15</sup> Achy, syn Abdyjela, syna Gunowego, księżę w domu ojców ich.
- <sup>16</sup> I mieszkali w Galaad, w Bazan, i w miasteczkach jego, i po wszystkich przedmieściach Saron aż do ich granic.
- <sup>17</sup> Wszyscy ci policzeni byli za dni Jotama, króla Judzkiego, i za dni Jeroboama, króla Izraelskiego.
- <sup>18</sup> Synów Rubenowych, i Gadowych, i połowy pokolenia Manasesowego, ludzi walecznych, mężów noszących tarczę i miecz, i ciągnących łuk, i ćwiczonych ku bojowi, czterdzieści i cztery tysiące, siedm set i sześćdziesiąt, wychodzących do bitwy.
- <sup>19</sup> Ci wiedli wojnę z Agareńczykami, z Jeturejczykami, i z Nafejczykami, i Nodabczykami,
- <sup>20</sup> A mieli pomoc przeciwko nim. I podani są w rękę ich Agareńczycy ze wszystkim, co mieli, przeto iż do Boga wołali w bitwie, a on ich wysłuchał, iż ufali w nim.
- <sup>21</sup> I zabrali dobytki ich, wielbłądów ich pięćdziesiąt tysięcy, a owiec dwieście i pięćdziesiąt tysięcy, osłów dwa tysiące, a ludzi sto tysięcy.
- <sup>22</sup> Albowiem rannych wiele poległo, iż od Boga była ona porażka. I mieszkali na miejscu ich, aż ich zabrano w niewolę.
- <sup>23</sup> Ale synowie połowy pokolenia Manasesowego mieszkali w onej ziemi od Bazan aż do Baal-Hermon i Sanir, które jest góra Hermon; bo i oni rozmnożeni byli.
- <sup>24</sup> A cić są księżęta domów ojców ich: Efer i Jesy, i Elijel, i Azryjel, i Jeremiasz, i Hodawijas, i Jachdyjel, mężowie bardzo mocni, mężowie sławni, księżęta domu ojców swoich.
- <sup>25</sup> Ale gdy zgrzeszyli przeciw Bogu ojców swych i cudzołożyli naśladując bogów narodów onej ziemi, które wykorzenił Bóg przed twarzą ich:
- <sup>26</sup> Wzbudził Bóg Izraelski ducha Fula króla Assyryjskiego, i ducha Teglat Falasera, króla Assyryjskiego, i przeniósł ich: Rubenitów, i Gadytów, i połowę pokolenia Manasesowego, a zawiódł ich do Hela, i Haboru, i do Ara, i do rzeki Gozan, aż do dnia tego.

## ROZDZIAŁ 6



**S**ynowie Lewiego: Gerson, Kaat, i Merary.

<sup>2</sup> A synowie Kaatowi: Amram, Izaak, i Hebron, i Husyjel.

<sup>3</sup> A synowie Amramowi: Aaron, i Mojżesz, i córka Maryja; a synowie Aaronowi: Nadab, i Abiju, Eleazar, i Itamar.

<sup>4</sup> Eleazer spłodził Fineesa; Finees spłodził Abisua.

<sup>5</sup> Abissue spłodził Bokki, a Bokki spłodził Uzy.

<sup>6</sup> A Uzy spłodził Zerachyjasza, a Zerachyjasz spłodził Merajota.

<sup>7</sup> Merajot spłodził Amaryjasza, a Amaryjasz spłodził Achytoba.

<sup>8</sup> A Achytob spłodził Sadoka, a Sadok spłodził Achymaasa.

<sup>9</sup> Achymaas spłodził Azaryjasza, a Azaryjasz spłodził Johanana.

<sup>10</sup> A Johanana spłodził Azaryjasz; tenci jest, który kapłański urząd sprawował w domu, który zbudował Salomon w Jeruzalemie.

<sup>11</sup> Spłodził też Azaryjasz Amaryjasza, a Amaryjasz spłodził Achytoba.

<sup>12</sup> A Achytob spłodził Sadoka, a Sadok spłodził Salluma.

<sup>13</sup> A Sallum spłodził Helkijasza, a Helkijasza spłodził Azaryjasza.

<sup>14</sup> A Azaryjasz spłodził Sarajasza, a Sarajasz spłodził Jozedeka.

<sup>15</sup> Ale Jozedek poszedł w niewolę, gdy Pan przeniósł Judę i Jeruzalem przez Nabuchodonozora.

<sup>16</sup> Synowie Lewi: Gerson, Kaat, i Merary.

<sup>17</sup> A teć są imiona synów Gersonowych: Lobni i Semei.

<sup>18</sup> A synowie Kaatowi: Amram i Izaak, i Hebron, i Husyjel.

<sup>19</sup> Synowie Merarego: Macheli, i Muzy. A teć są domy Lewitów według ojców ich.

<sup>20</sup> Gersonowi: Lobni syn jego, Jachat syn jego, Zamma syn jego;

<sup>21</sup> Joach syn jego, Iddo syn jego, Zara syn jego, Jetraj syn jego.

<sup>22</sup> Synowie Kaatowi: Aminadab syn jego, Kore syn jego, Aser syn jego.

<sup>23</sup> Elkana syn jego, i Abiazaf syn jego, i Assyr syn jego;

<sup>24</sup> Tachat syn jego, Uryjel syn jego, Ozyjasz syn jego, i Saul syn jego.

<sup>25</sup> A synowie Elkamowi: Amasaj i Achymot.

<sup>26</sup> Elkana. Synowie Elkanowi: Sofaj syn jego, i Nahat syn jego;

<sup>27</sup> Elijab syn jego, Jerobam syn jego, Elkana syn jego.

<sup>28</sup> A synowie Samuelowi: Pierworodny Wassni i Abijas.

<sup>29</sup> Synowie Merarego: Mahali; Lobni syn jego, Symej syn jego, Uza syn jego;

<sup>30</sup> Symha syn jego, Haggijasz syn jego, Asajasz syn jego.

<sup>31</sup> Ci są, których postanowił do śpiewania w domu Pańskim, gdy tam postawiono skrzynię.

<sup>32</sup> I służyli przed przybytkiem namiotu zgromadzenia, śpiewając, aż zbudował Salomon dom Pański w Jeruzalemie, i stali według porządku swego na służbie swojej.

<sup>33</sup> A cić są, którzy stali i synowie ich z synów Kaatowych: Heman śpiewak syn Joela, syna Samuelowego,

<sup>34</sup> Syna Elkanowego, syna Jerohamowego, syna Elijelowego, syna Tohu,

<sup>35</sup> Syna Sufowego, syna Elkanowego, syna Machatowego, syna Amasajowego,

<sup>36</sup> Syna Elkanowego, syna Joelowego, syna Azaryjaszowego, syna Sofonijaszowego,

<sup>37</sup> Syna Tachatowego, syna Assyrowego, syna Abijasowego,

<sup>38</sup> Syna Korego, syna Isarowego, syna Kaatowego, syna Lewiego, syna Izraelowego.



- 39 A brat jego Asaf, który stał po prawicy jego. Asaf, syn Barachyjaszowy, syna Samaowego,
- 40 Syna Michaelowego, syna Basejaszowego, syna Malchyjaszowego,
- 41 Syna Etny, syna Zerachowego, syna Adajowego,
- 42 Syna Etanowgo, syna Symmowego,
- 43 Syna Semejowego, syna Jachatowego, syna Giersonowego, syna Lewiego.
- 44 A synowie Merarego i bracia ich stawali po lewej stronie: Etan, syn Kuzego, syna Abdego, syna Malluchowego,
- 45 Syna Hasabijasowego, syna Amazyjaszowego, syna Helkijasowego.
- 46 Syna Amsego, syna Banego, syna Semmerowego,
- 47 Syna Moholi, syna Musego, syna Merarego, syna Lewiego.
- 48 A bracia ich Lewitowie postawieni są ku wszelakiej posłudze przybytku domu Bożego.
- 49 Ale Aaron i synowie jego palili na ołtarzu całopalenia, i na ołtarzu kadzenia przy każdej posłudze świątyni świętych, i ku oczyszczaniu Izraela podług wszystkiego, jako był przykazał Mojżesz, sługa Boży.
- 50 A ci są synowie Aaronowi: Eleazar syn jego, Finees syn jego,
- 51 Abisua syn jego, Bokki syn jego, Uzy syn jego, Zerachyjasz syn jego,
- 52 Merajot syn jego, Amaryjasz syn jego, Achytob syn jego,
- 53 Sadok syn jego, Achymaas syn jego.
- 54 A te są mieszkania ich, według pałaców ich w granicy ich, to jest, synów Aaronowych według rodzaju Kaatytów: bo to był ich los.
- 55 Przetoż dali im Hebron w ziemi Judzkiej, i przedmieścia jego około niego;
- 56 Ale pole miejskie i wsi ich dali Kalebowi, synowie Jefunowemu.
- 57 Synom zaś Aaronowym dali z miast Judzkich miasta ucieczki Hebron, i Lobne i przedmieścia jego, i Jeter, i Estemoa, i z przedmieściami jego;
- 58 I Holon i przedmieścia jego, i Dabir i przedmieścia jego;
- 59 I Asan i przedmieścia jego, i Betsemes i przedmieścia jego.
- 60 A z pokolenia Benjaminowego: Gabae i przedmieścia jego, i Almat i przedmieścia jego, i Anatot i przedmieścia jego. Wszystkich miast ich trzynaście miast według domów ich.
- 61 A synom Kaatowym, pozostałym z rodzaju tegoż pokolenia, dostało się w połowie pokolenia Manasesowego losem miast dziesięć.
- 62 A synom Giersonowym według domów ich dostało się w pokoleniu Isascharowem, i w pokoleniu Aserowem, i w pokoleniu Neftalimowem, i w pokoleniu Manasesowem w Bazan miast trzynaście.
- 63 Synom Merarego według domów ich dostało się w pokoleniu Rubenowem, i w pokoleniu Gadowem, i w pokoleniu Zabulonowem losem miast dwanaście.
- 64 Dali też synowie Izraelscy Lewitom miasta i przedmieścia ich;
- 65 A dali je losem w pokoleniu synów Judowych, i w pokoleniu synów Symeonowych, i w pokoleniu synów Benjaminowych, miasta te, które nazwali imiony swemi.
- 66 A tym, którzy byli z rodu synów Kaatowych, (a były miasta i granice ich w pokoleniu Efraim.)
- 67 Tym dali z miast ucieczki Sychem i przedmieścia jego na górze Efraim, i Gazer i przedmieścia jego.
- 68 I Jekmaan i przedmieścia jego, i Betoron i przedmieścia jego;
- 69 I Ajalon i przedmieścia jego, i Gatrymon i przedmieścia jego.

- <sup>70</sup> A w połowie pokolenia Manasesowego: Aner i przedmieścia jego, Balam i przedmieścia jego. To dali rodzajowi pozostałemu synów Kaatowych.
- <sup>71</sup> Synom też Giersonowym z rodu połowy pokolenia Manasesowego dali Golan w Bazan i przedmieścia jego, i Astarot i przedmieścia jego;
- <sup>72</sup> A w pokoleniu Isascharowem Kades i przedmieścia jego, Daberet i przedmieścia jego.
- <sup>73</sup> I Ramot i przedmieścia jego, i Anam i przedmieścia jego.
- <sup>74</sup> A w pokoleniu Aserowem Masal i przedmieścia jego, i Abdon i przedmieścia jego,
- <sup>75</sup> I Hukok i przedmieścia jego, i Rohob i przedmieścia jego.
- <sup>76</sup> A w pokoleniu Neftalimowem: Kades w Galilei, i przedmieścia jego, i Hammon i przedmieścia jego, i Kiryjataim i przedmieścia jego.
- <sup>77</sup> Synom Merarego, pozostałym z pokolenia Zabulon, dane są Remmon i przedmieścia jego, Tabor i przedmieścia jego.
- <sup>78</sup> A za Jordanem u Jerycha na wschód słońca od Jordanu, dane są w pokoleniu Rubenowem: Besor na puszczy, i przedmieścia jego, i Jahasa i przedmieścia jego.
- <sup>79</sup> I Kiedemot i przedmieścia jego, i Mefaat i przedmieścia jego.
- <sup>80</sup> A w pokoleniu Gadowem Ramot w Galaad i przedmieścia jego; i Mahanaim i przedmieścia jego.
- <sup>81</sup> Hesebon i przedmieścia jego, i Jazer i przedmieścia jego.

## ROZDZIAŁ 7

**A** synowie Isascharowi: Tola i Fua, Jasub, i Semram, czterej.

<sup>2</sup> A synowie Tolego: Uzy, i Rafajasz, i Jeryjel, i Jachamaj, i Jebsam, i Samuel; a cić byli książętami według domów ojców swych, którzy poszli z Tole, mężowie bardzo duży według narodów swych; poczet ich był za dni Dawodowych dwadzieścia i dwa tysiące i sześć set.

<sup>3</sup> A synowie Uzego: Izrahyjasz; a synowie Izrahyjaszowi: Michael i Obadyjasz, i Joel, Jesyjasz; pięć książąt wszystkich.

<sup>4</sup> A z nimi w narodach ich, według domów ojców ich, poczet mężów walecznych trzydzieści i sześć tysięcy; bo mieli wiele żon i synów.

<sup>5</sup> A braci ich według wszystkich rodzajów Isascharowych, mężów dużych było ośmdziesiąt i siedm tysięcy, wszystkich policzonych.

<sup>6</sup> Synowie Benjaminowi: Bela i Bechor, i Jedyjael, trzej.

<sup>7</sup> Synowie zaś Belego: Esbon i Uzy, i Uzyjel, i Jerymot, i Iry; pięć książąt domów ojcowskich, mężów dużych; naliczono dwadzieścia i dwa tysiące, i trzydzieści i cztery.

<sup>8</sup> A synowie Bechorowi; Zamirai i Joaz, i Eliezer, i Elienaj, i Amry, i Jerymot, i Abijasz, i Anatot, i Alamat; wszyscy ci synowie Bechorowi.

<sup>9</sup> A naliczono ich według rodzajów ich, książąt domów ojców ich, mężów udatnych dwadzieścia tysięcy i dwieście.

<sup>10</sup> A synowie Jedyjaelowi: Bilan; a synowie Bilanowi: Jehus, i Benjamin, i Ehod, i Chanaan, i Zetan, i Tarsys, i Achysachar.

<sup>11</sup> Tych wszystkich synów Jedyjaelowych według książąt domów ojcowskich, mężów bardzo dużych siedmnaście tysięcy i dwieście, wychodzących na wojnę do bitwy;

<sup>12</sup> Oprócz Suppim i Ofim, synów w domu zrodzonych, i Husym, i synów w obcym kraju zrodzonych.

- 13** A synowie Neftalimowi: Jachsel, i Guni, i Jesser, i Selem, synowie Bali.
- 14** A synowie Manasesowi: Asryjel, którego mu urodziła Zona, (a założnica jego Syryjanka urodziła Machyra, ojca Galaadowego.
- 15** A Machyr wziął sobie za żonę siostrę Ofimową i Suppimową, której imię było Maacha;) a imię drugiego Salfaad, i miał Salfaad córki.
- 16** A urodziła Maacha, żona Machyrowa, syna, i nazwała imię jego Fares; a imię brata jego Sares, a synowie jego Ulam i Rekiem.
- 17** A synowie Ulamowi Bedon. Cić są synowie Galaada, syna Machyrowego, syna Manasesowego.
- 18** A siostra jego Molechet urodziła Isoda, i Abiezera, i Machala.
- 19** A synowie Semidowi byli Ahyjan, i Sechem, i Likchy, i Anijam.
- 20** A synowie Efraimowi: Sutala, i Bered syn jego, i Tachat syn jego, i Elada syn jego, i Tachat syn jego;
- 21** I Zabad syn jego, i Sutala syn jego, i Eser, i Elad. A pobili ich mężowie z Get, co się byli zrodzili w onej ziemi; albowiem byli wtargnęli, aby pobrali dobytki ich.
- 22** Przetoż płakał Efraim, ojciec ich, przez wiele dni; i przyszli bracia jego, aby go cieszyli.
- 23** Potem wszedł do żony swej, która poczęła i porodziła syna, i nazwał imię jego Beryja, przeto iż się urodził w utrapieniu domu jego.
- 24** Córkę też jego Seerę, która pobudowała Betoron niższe i wyższe, i Uzenzeera;
- 25** I Refacha syna jego, i Resefa, i Telacha syna jego, i Techena syna jego;
- 26** I Laadana syna jego, Ammiuda syna jego, Elisama syna jego;
- 27** Nuna syna jego, Jozuego syna jego.
- 28** A osiadłość ich i mieszkania ich, Betel i wsi jego; a na wschód słońca Naaran; a na zachód słońca Gazer i wsi jego, i Sychem i wsi jego, aż do Aza i wsi jego.
- 29** A podle miejsc synów Manasesowych: Betsan, i wsi jego, Tanach i wsi jego, Magieddon i wsi jego, Dor i wsi jego. W tych mieszkali synowie Józefowi, syna Izraelowego.
- 30** Synowie Aserowi: Jemna i Jesua, Iswy i Beryja, i Sera, siostra ich.
- 31** A synowie Beryjaszowi: Heber i Melchyl; ten jest ojciec Birsawitów,
- 32** A Heber spłodził Jafleta, i Somera, i Hotama, i Suę, siostrę ich.
- 33** A synowie Jafletowi: Pasach i Bimhal i Aswat. Cić są synowie Jafletowi.
- 34** A synowie Somerowi: Ahy i Rohaga, Jechuba i Aram.
- 35** A synowie Helema, brata jego: Sofach, Jemna, i Seles, i Amal.
- 36** Synowie Sofachowi: Suach, Harnefer, i Sual, i Bery, i Imra.
- 37** Beser, i Hod, i Sema, i Silsa, i Jetram, i Bera.
- 38** A synowie Jeterowi: Jefone, i Fispa, i Ara, i Ulla.
- 39** A synowie Ullowi: Arach, i Haniel, i Rysyjasz.
- 40** Ci wszyscy są synowie Aserowi, książęta domów rodzajów swych, wybrani i duży mężowie, przedniejsi z książąt, którzy policzeni są na wojnę do bitwy; poczet tych mężów dwadzieścia i sześć tysięcy.

## ROZDZIAŁ 8

**A** Benjamin spłodził Belę, pierwородnego swego, Asbela wtórego, i Abracha trzeciego.

<sup>2</sup> Nocha czwartego, a Rafajasza piątego.

<sup>3</sup> A synowie Beli byli Addar i Giera i Abihud.

<sup>4</sup> I Abisua i Noaman i Achoach.

<sup>5</sup> I Giera i Sufam i Churam.

<sup>6</sup> A cić są synowie Echudowi: ci są książętami narodów mieszkających w Gabaa, którzy je przenieśli do Manakat;

<sup>7</sup> To jest Noaman, i Achija, i Giera; on je przeniósł, a spłodził Uzę, i Ahyhuda, i Sacharaima.

<sup>8</sup> A Sacharaim spłodził dzieci w krainie Moabskiej, gdy one był odprawił, z Chusymą, i Barą, żonami swemi.

<sup>9</sup> Spłodził tedy z Hodes, żoną swą, Jobaba, i Sebijasza, i Mezę, i Malchama.

<sup>10</sup> I Jehusa, i Sachyjasza, i Mirmę. Cić są synowiejogo, książęta domów ojcowskich.

<sup>11</sup> A z Chysymą spłodził Abituba i Elfaala.

<sup>12</sup> A synowie Elfaalowi: Eber, i Misaam, i Samed, który zbudował Ono, i Lod i wsi jego.

<sup>13</sup> A Beryja i Sama byli książętami narodów mieszkających w Ajalon; ci wygnali obywateli z Get.

<sup>14</sup> A Achyjo, Sesak i Jerymot,

<sup>15</sup> I Zabadyjasz, i Arad, i Hader,

<sup>16</sup> I Michael, i Isfa, i Jocha, synowie Berajaszowi.

<sup>17</sup> A Zabadyjasz, i Mesullam, i Hyszki, i Heber,

<sup>18</sup> I Ismaraj, i Islijasz, i Jobab, synowie Elfaalowi.

<sup>19</sup> A Jakim, i Zychry, i Zabdy,

<sup>20</sup> I Elienaj, i Selataj, i Eliel,

<sup>21</sup> I Adajasz, i Berajasz, i Symrat, synowie Synchy.

<sup>22</sup> A Isfan, i Eber, i Eliel,

<sup>23</sup> I Abdon, i Zychry, i Chanan,

<sup>24</sup> I Hananijasz, i Eleam, i Anatotyjasz,

<sup>25</sup> I Ifdajasz, i Fanuel, synowie Sesakowi.

<sup>26</sup> I Samseraj, i Zecharyjasz, i Atalijasz,

<sup>27</sup> I Jaresyjasz, i Elijasz, i Zychry, synowie Jerochamowi.

<sup>28</sup> Ci są książęta domów ojcowskich według rodzajów swych, a ci książęta mieszkali w Jeruzalemie.

<sup>29</sup> A w Gabaonie mieszkał ojciec Gabaończyków, a imię żony jego było Maacha.

<sup>30</sup> A syn jego pierwородny Abdon; po nim Sur, i Cys, i Baal, i Nadab.

<sup>31</sup> I Giedor, i Achyjo, i Zechar.

<sup>32</sup> Ale Michlot spłodził Symejasza; a ci także naprzeciwko braci swych mieszkali w Jeruzalemie z braćmi swymi.

<sup>33</sup> A Ner spłodził Cysa, a Cys spłodził Saula; Saul zaś spłodził Jonatana i Melchisuego, i Abinadaba i Esbaala.

<sup>34</sup> A syn Jonatanowy był Merybbaal, a Merybbaal spłodził Michasa.

<sup>35</sup> A synowie Michasowi: Fiton i Melech i Tarea i Achaz.

<sup>36</sup> A Achaz spłodził Joadą, a Joadą spłodził Alemeta i Asmaweta i Zymrego, a Zymry spłodził Mose;

- <sup>37</sup> A Mosa spłodził Binę; Refajasz syn jego, Elasa syn jego, Asel syn jego.
- <sup>38</sup> Ten Asel miał sześć synów, a teć imiona ich: Asrykam, Bochrui, i Ismael, i Searyjasz, i Obadyjasz, i Hanan; ci wszyscy synowie Aselowi.
- <sup>39</sup> A syowie Eseka, brata jego: Ulam pierworodny jego. Jehus wtóry, i Elifelet trzeci.
- <sup>40</sup> A synowie Ulamowi byli mężowie duży, i mocno łuk ciągnący, którzy mieli wiele synów i wnuków, aż do stu i pięćdziesiąt. Ci wszyscy poszli z synów Benjaminowych.

## ROZDZIAŁ 9

**A** tak wszyscy Izraelczycy obliczeni są; a oto zapisani są w księgach królów Izraelskich i Judzkich, a przeniesieni są do Babilonu dla przestępstwa swego.

<sup>2</sup> Lecz którzy pierwsi mieszkali w osiadłościach swych i w miastach swoich, Izraelczycy, kapłani, Lewitowie, i Netynejczycy.

<sup>3</sup> W Jeruzalemie mieszkali z synów Judowych, i z synów Benjaminowych, i z synów Efraimowych, i Manasesowych;

<sup>4</sup> Uttaj, syn Ammiuda, syna Amry, syna Imry, syna Bonny, z synów Faresa, syna Judowego.

<sup>5</sup> A z Sylona: Asajasz pierworodny, i synowie jego.

<sup>6</sup> A z synów Zerachowych: Jehuel i braci ich sześć set i dziewięćdziesiąt.

<sup>7</sup> A z synów Benjaminowych: Salu, syn Mesullama, syna Hodowego, syna Asenuowego.

<sup>8</sup> A Ibnijasz, syn Jerochamowy, i Ela, syn Uzego, syna Michry, i Mesullam, syn Sefatyjasza, syna Rehuelowego, syna Ibnijaszowego.

<sup>9</sup> Także braci ich według narodów ich było dziewięć set i pięćdziesiąt i sześć: ci wszyscy mężowie byli książętami rodzajów według domów ojców swoich.

<sup>10</sup> Z kapłanów zasię: Jedejasz, i Jechojaryk, i Jachyn,

<sup>11</sup> I Azaryjasz, syn Helkijasza, syna Mesullamowego, syna Sadokowego, syna Merajatowego, syna Achytobowego, był książęciem domu Bożego.

<sup>12</sup> I Adajasz, syn Jerohama, syna Fassurowego, syna Melchijaszowego, i Maasaj, syn Adyjela, syna Jechserowego, syna Mesulla, owego, syna Mesullemitowego, syna Immerowego.

<sup>13</sup> A braci ich książęt według domów ojców ich było tysiąc i siedm set i sześćdziesiąt, mężów dużych ku sprawowaniu posługi w domu Bożym.

<sup>14</sup> A z Lewitów: Semejasz, syn Hassuba, syna Asrykamowego, syna Hasabijaszowego, z synów Merarego;

<sup>15</sup> I Bakkabar, Cheres, i Galal, i Matanijasz, syn Michy, syna Zychrego, syna Asafowego;

<sup>16</sup> Obadyjasz też, syn Semahajasza, syna Galalowego, syna Jedytunowego, i Barachyjasz, syn Asy, syna Elkanowego, który mieszkał we wsiach Netofatyckich.

<sup>17</sup> A odźwierni: Sallum, i Akkub, i Talmon, i Ahyman, i nracia ich; Sallum książę między nimi.

<sup>18</sup> Który aż dotąd w bramie królewskiej stawał na wschód słońca; ci byli odźwiernymi według pocztów synów Lewiego.

<sup>19</sup> Ale Sallum, syn Korego, syna Abijazafowego, syna Korego, i bracia jego z domu ojca jego, Korytczycy byli ku odprawowaniu posługi, stróżami progów namiotu; a ojcowie ich byli nad obozem Pańskim stróżami wejścia.

<sup>20</sup> A Finees syn Eleazarowy, był książęciem nad nimi, a Pan był z nimi.

- 21** Zacharyjasz zasię, syn Mesellemijaszowy, był odźwiernym drzwi u namiotu zgromadzenia.
- 22** Cię wszyscy są obrani za odźwiernych do drzwi, dwieście osób i dwanaście: ci we wsiach swych policzeni są, których postanowił Dawid i Samuel widzący, dla wierności ich,
- 23** Aby oni i synowie ich byli we drzwiach domu Pańskiego, w domu namiotu na straży.
- 24** I byli odźwierni po czterech stronach, na wschód, na zachód, na północy, i na południe.
- 25** Bracia zasię ich byli we wsiach swych, przychodząc każdego siódmego dnia, od czasu aż do czasu odmieniając się z nimi.
- 26** Albowiem pod sprawą tych czterech przedniejszych odźwiernych byli Lewitowie, a byli przełożeni nad gmachami i nad skarbami domu Bożego;
- 27** A około domu Bożego nocowali, gdyż im należała straż jego; a oni go na każdy poranek otwierali.
- 28** A z nich niektórzy byli nad naczyniem ku posługiwaniu; albowiem pod liczbą wnosili je, i pod liczbą wynosili je.
- 29** Niektórzy zasię z nich byli postanowieni nad innem naczyniem, i nad wszystkim naczyniem świątnicy, i nad mąką pszenną i winem, i oliwą, i kadzidłem, i nad rzeczami wonnemi.
- 30** A niektórzy z synów kapłańskich sprawowali maści z rzeczy wonnych.
- 31** Matatjasz też z Lewitów, pierworodny Salluma Korytczyka, był przełożony nad rzeczami, które w panwiach smażono.
- 32** A z synów Kaatowych z braci ich, byli niektórzy przełożonymi nad chlebami pokładnemi, aby je gotowali na każdy sabat.
- 33** A z tych byli śpiewacy, przedniejsi z domów ojcowskich, między Lewitami mieszkający w gmachach, od inszych prac wolni; bo we dnie i w nocy powinności swej pilnować musieli.
- 34** Ci przedniejsi z domów ojcowskich między Lewitami, według narodów swych przedniejsi; ci mieszkali w Jeruzalemie.
- 35** A w Gabaonie mieszkali ojciec Gabaończyków Jehyjel, a imię żony jego Maacha;
- 36** A syn jego pierworodny Abdon, po nim Sur, i Cys, i Baal, i Neer, i Nadab,
- 37** I Giedeor, i Achyjo, i Zacharyjasz, i Michlot;
- 38** (A Michlot spłodził Symmama) a ci także przeciw braci swych mieszkali w Jeruzalemie z braćmi swymi.
- 39** A Neer spłodził Cysa, a Cys spłodził Saula, a Saul spłodził Jonatana, i Melchisuego, i Abidanaba, i Esbaala.
- 40** A syn Jonatana Merybbaal; a Merybbaal spłodził Michasa.
- 41** Synowie zaś Michasowi: Fiton, i Melech, i Tarea, i Achaz.
- 42** A Achaz spłodził Jarę; a Jara spłodził Alemeta, i Asmaweta, i Zynrego; a Zymry spłodził Mosę.
- 43** A Mosa spłodził Binę; a Refajasz syn jego, Elasa syn jego, Asel syn jego.
- 44** A Asel miał sześć synów; a teć imiona ich: Asrykam, i Bochrui, i Ismael, i Searyjasz, i Obadyjasz, i Hanan. Cię są synowie Aselowi.

## ROZDZIAŁ 10



- A** gdy Filistynowie walczyli z Izraelem, uciekli mężowie Izraelscy przed Filistynami a polegli, będąc porażeni na górze Gielboe.
- <sup>2</sup> I gonili Filistynowie Saula i synów jego; i zabili Filistynowie Jonatana, i Abinadaba, i Melchisuego, synów Saulowych.
- <sup>3</sup> A gdy się zmocniła bitwa przeciw Saulowi, trafili na niego strzelcy, i z łuku zraniony jest od strzelców.
- <sup>4</sup> Rzekł tedy Saul do sługi swego, co za nim broń nosił: Dobądź miecza twego, a przebij mię nim, byś nie przyszli ci nieobrzeżający, a nie pośmiewali się ze mnie. Ale nie chciał sługa, który nosił broń jego; bo się bardzo bał. Przetoż porwawszy Saul miech, padł nań.
- <sup>5</sup> A widząc sługa, co nosił broń jego, że umarł Saul, padłszy też i sam na miecz umarł.
- <sup>6</sup> A tak umarł Saul, i trzech synowie jego, i wszystek dom jego z nim pospołu zginął.
- <sup>7</sup> Co gdy ujrzeli wszyscy mężowie Izraelscy, którzy mieszkali na dolinie, iż uciekli Izraelczycy, a iż pomarli Saul i synowie jego, opuściwszy miasta swe także uciekli. I przyszli Filistynowie, i mieszkali w nich.
- <sup>8</sup> A gdy nazajutrz przyszli Filistynowie brać łupy z pobitych, znaleźli Saula, i synów jego, leżących na górze Gielboe;
- <sup>9</sup> A złupiwszy go wzięli głowę jego, i zbroję jego, i posłali po ziemi Filistyńskiej w około, aby to ogłoszone było przed bałwany ich, i przed ludem.
- <sup>10</sup> I położyli zbroję jego w domu boga swego, a głowę jego zawiesili w domu Dagonowym.
- <sup>11</sup> Usłyszawszy tedy wszyscy mężowie Jabes Galaad wszystko, co uczynili Filistynowie Saulowi,
- <sup>12</sup> Powstali wszyscy mężowie mocni, i wzięli ciało Saulowe, i ciało synów jego, a przyniosłszy do Jabes pogrzebli kości ich pod dębem w Jabes, i pościli przez siedm dni.
- <sup>13</sup> A tak umarł Saul dla przestępstwa swego, którem był wystąpił przeciwko Panu, i przeciwko słowu Pańskiemu, którego nie przestrzegał, iż się radził ducha wieszczego, pytając się go;
- <sup>14</sup> A iż się nie radził Pana, zabił go, a przeniósł królestwo na Dawida, syna Isajego.

## ROZDZIAŁ 11

- Z**ebrał się tedy wszystek Izrael do Dawida do Hebronu, mówiąc: Otośmy kość twoja i ciało twoje!
- <sup>2</sup> Jako i przedtem, gdy jeszcze był Saul królem, też wywodził i wwodził Izraela. Tak Pan, Bóg twój, rzekł tobie: Ty będziesz pasł lud mój Izraelski, a ty będziesz wodzem nad ludem moim Izraelskim.
- <sup>3</sup> A tak przyszli wszyscy starsi Izraelscy do króla do Hebronu, i uczynił Dawid z nimi przymierze w Hebronie przed Panem, i pomazali Dawida za króla nad Izraelem według słowa Pańskiego, które powiedział przez Samuela.
- <sup>4</sup> Jechał tedy Dawid ze wszystkim Izraelem do Jeruzalemu, które jest Jebus, gdzie byli Jebujejczycy obywatelami ziemi.
- <sup>5</sup> I rzekli obywatele Jebujejscy do Dawida: Nie wnijdziesz sam. Ale Dawid wziął zamek Syoński, który jest miastem Dawidowem.
- <sup>6</sup> Bo był rzekł Dawid: Ktobykolwiek poraził Jebujejczyka najpierwej, ten będzie skiażęciem i hetmanem. Przetoż wstąpił najpierw Joab, syn Sarwii, i został hetmanem.
- <sup>7</sup> I mieszkał Dawid na onym zamku; dla tego nazwano go miastem Dawidowem.



- <sup>8</sup> I zbudował miasto w około, od Mello aż w okrag; a Joab pobudował ostatek miasta.
- <sup>9</sup> A tak Dawid im dalej, tem więcej rozmnażał się, i roś; albowiem Pan zastępów był z nim.
- <sup>10</sup> A cić są najorzedniejsi rycerze, których miał Dawid, którzy się mężnie starali z nim o królestwo jego ze wszystkim Izraelem, aby go królem uczynili według słowa Pańskiego nad Izraelem.
- <sup>11</sup> A tenci jest poczet rycerzy, których miał Dawid: Jasobam, syn Chachmonowy, przedniejszy między trzydziestoma; ten podniósłszy oszczep swój na trzystu, jednym razem ich zabił.
- <sup>12</sup> A po nim Elezar, syn Dodonowy, Achochyczyk; ten był jednym między trzema moczarami.
- <sup>13</sup> Ten był z Dawidem w Pasdamim, gdzie się zebrali byli Filistynowie ku bitwie; a była ona część pola pełna jęczmienia, a lud był uciekł przed Filistynami.
- <sup>14</sup> I stanęli w pośród onego pola, i obronili go, a porazili Filistynów: i wybawił Pan lud wybawieniem wielkiem.
- <sup>15</sup> Ci także trzej ze trzydziestu przedniejszych wstąpili na skałę do Dawida do jaskini Odollam, gdyż wojsko Filistyńskie leżało obozem w dolinie Rafaim;
- <sup>16</sup> Albowiem Dawid natenczas mieszkał na zamku, a stanowisko Filistyńskie było natenczas w Betlehem.
- <sup>17</sup> Pragnęł tedy Dawid: Oby mi się kto dał napić wody z studni Betlehemskiej, która jest u bramy!
- <sup>18</sup> Przetoż przebiwszy się ci trzej przez wojsko Filistyńskie, naczerpali wody z studni Betlehemskiej, która jest u bramy, a wzięwszy przynieśli do Dawida. Lecz jej nie chciał Dawid pić, ale ją wylał na ofiarę Panu.
- <sup>19</sup> I rzekł: Nie daj mi tego, Boże mój, abym to uczynić miał! Izali krew tych mężów pić będą, którzy odważyli żywot swój? albowiem z odwagą żywota swego przynieśli ją; i nie chciał jej pić. Toć uczynili trzej oni moczarze.
- <sup>20</sup> A Abisaj, brat Joabowy, był przedniejszy z onych trzech; tenże podniósł włócznie swą na trzysta ludu, które pobił, i otrzymał sławę między onymi trzema.
- <sup>21</sup> Z tych trzech nad innych dwóch był sławniejszy, a był ich książęciem; jednak onych trzech pierwszych nie doszedł.
- <sup>22</sup> Banajas też, syn Jojady, syn męża dużego, wielkich spraw, z Kabseela, ten zabił dwóch moczarów Moabskich; ten też zszedłszy zabił lwa w pośród jamy, gdy był śnieg.
- <sup>23</sup> Ten też zabił męża Egipczanina, męża, którego wzrost był na pięć łokci. A chociaż Egipczanin miał w ręku oszczep jako nawój tkacki, wszkże przyszedł do niego z kijem, i wydarł oszczep z ręki Egipczanina, i zabił go oszczepem jego.
- <sup>24</sup> To uczynił Banajas, syn Jojady, który także sławnym został między onymi trzema moczarami.
- <sup>25</sup> A choć był między onymi trzydziestoma sławnym, wszakże nie doszedł onych trzech. I postanowił go Dawid nad drabantami swymi.
- <sup>26</sup> A w wojsku co mocniejsi byli: Asael, brat Joabowy, Elkanan, syn Dodonowy z Betlehem;
- <sup>27</sup> Sammot Harodczyk, Heles Felonitczyk;
- <sup>28</sup> Hyra, syn Ikkiesowy, Tekuitczyk, Abiezer Anatotczyk;
- <sup>29</sup> Sybbechaj Husatczyk, Ilaj Ahohytczyk;
- <sup>30</sup> Maharaj Netofatczyk, Heled, syn Baamy, Netofatczyk;
- <sup>31</sup> Itaj, syna Rybajego, z Gabaat synów Benjaminowych, Banajas Faratończyk;

- <sup>32</sup> Hutaj od potoku Gaas; Abiel Arbatczyk;  
<sup>33</sup> Asmawet Bacharomczyk; Eljachba Salabończyk.  
<sup>34</sup> Synowie Asema Gisończyka: Jonatan, syn Sagii, Hororczyk;  
<sup>35</sup> Ahijam, syn Zacharowy, Ararytczyk, Elifal, syn Urowy;  
<sup>36</sup> Hefer Mecheratczyk, Achijas Felonitczyk;  
<sup>37</sup> Hesro Karmelczyk, Naaraj, syn Ezbajowy;  
<sup>38</sup> Joel, brat Natanowy, Michbar, syn Gierego.  
<sup>39</sup> Selek Ammonitczyk, Nacharaj Berotczyk, który nosił broń Koaba, syna Sarwii;  
<sup>40</sup> Hyra Itrejczyk, Gareb Itrejczyk;  
<sup>41</sup> Uryjasz Hetejczyk, Zabab, syn Achalajego.  
<sup>42</sup> Adyna, syn Sysy, Rubenitczyk, ksiązę Rubenitów, a z nim trzydzieści mężów.  
<sup>43</sup> Hanan, syn Maachy, i Jozafat Mitnitczyk.  
<sup>44</sup> Uzyjasz Asteratczyk, Sama i Jehijel, synowie Hotamy Aroerytczyka.  
<sup>45</sup> Jedinael, syn Symry, i Jocha, brat jego, Tysytczyk.  
<sup>46</sup> Eliel Machawimczyk, i Jerybaj, i Josawijas, synowie Elnaamowi, i Itma Moabczyk.  
<sup>47</sup> Eliel, i Obed, i Jaasyjel z Mezobaj.

## ROZDZIAŁ 12

- A** cić są, co byli przyszli do Dawida do Sycelegu, gdy się jeszcze krył przed Saulem, synem Cysowym; a ci byli między mocarzami posiłek dawający w bitwie,  
<sup>2</sup> Noszący łuk, a prawą i lewą ręką ciskający kamieniami, i strzelający z łuku, a byli z braci Saulowych z pokolenia Benjaminowego:  
<sup>3</sup> Książe Achyjezer, i Joaz, synowie Semmai Gabatczyka, i Jezyjel, i Falet, synowie Azmawetowi, i Baracha, i Jehu Anatotczyk;  
<sup>4</sup> Ismajasz też Gabaończyk, mężny między trzydziestoma, a był przełożony nad trzydziestoma; i Jeremijas, i Jahazyjel, Johanan, i Jozabad Gliederatczyk;  
<sup>5</sup> Eluzaj, i Jerymot, i Bealijas, i Semaryjasz, i Sefatyjasz Harufitszyk;  
<sup>6</sup> Elkana, i Jesyjasz, i Asareel i Joezer, i Jasobam Korchytczyk;  
<sup>7</sup> I Joela, i Zebadyjasz, synowie Jerohamowi z Giedor.  
<sup>8</sup> A z pokolenia Gadowego zbiegli byli do Dawida na miejsce obronne na puszcze mężowie duży, mężowie sposobni do boju, noszący tarcz i kopiję, których twarze były jako lwie tarze, a jako sarny po górach prędcy;  
<sup>9</sup> Eser przedniejszy, Obadyjasz wtóry, Elijab trzeci,  
<sup>10</sup> Mismanna czwarty, Jeremijasz piąty,  
<sup>11</sup> Ataj szósty, Eliel siódmy,  
<sup>12</sup> Jochanan ósmy, Elzebad dziewiąty,  
<sup>13</sup> Jeremijasz dziesiąty, Machbanajasz jedenasty.  
<sup>14</sup> Cić byli z synów Gadowych, hetmani wojska, jeden nad stem mniejszy, a większy nad tysiącem.  
<sup>15</sup> Cić są, którzy przeszli Jordan miesiąca pierwszego, który był wylał ze wszystkich brzegów swoich; i wygnali wszystkich mieszkających w dolinach na wschód i na zachód słońca.  
<sup>16</sup> Przyszli także niektórzy z synów Benjaminowych i z Judowych, do miejsca obronnego,

do Dawida.

**17** I wyszedł Dawid przeciwko nim a odpowiadając, rzekł im: Jeźliście spokojnie przyszli do mnie, abyście mię ratowali, serce też moje złączy się z wami; ale jeźliście przyszli, abyście mię wydali nieprzyjaciółom moim, (choć nie masz nieprawości przy mnie) niech w to wejrzy Bóg ojców naszych, a niech sądzi.

**18** Tedy Duch przyoblekł Amazyjasza, przedniejszego między hetmanami, i rzekł: Twoiśmy, o Dawidzie! a z tobą przestajemy, synu Isajego. Pokój, pokój tobie, i pokój pomocnikom twoim! gdyż ci pomaga Bóg twój. A tak przyjął ich Dawid, i postanowił ich hetmanami wojska.

**19** A z pokolenia Manasesowego odpadli niektórzy do Dawida, gdy ciągnął z Filistynami przeciwko Saulowi na wojnę; ale im nie byli na pomocy, gdyż naradziwszy się książęta Filistyńscy odesłali go, mówiąc: Ten z niebezpieczeństwem głów naszych odpadnie do Saula, pana swego.

**20** Gdy tedy szedł do Syceleu, uciekli do niego niektórzy z pokolenia Manasesowego: Adnach i Josabad, i Jediael, i Michael, i Jozabad i Elihu, i Sylletaj, i hetmani nad tysiącami w pokoleniu Manasesowem.

**21** A ci posiłkowali Dawida przeciw onemu hufowi; bo mężni byli wszyscy, przetoż byli hetmanami w wojsku jego.

**22** Nawet na każdy dzień ściągali się do Dawida na pomoc jemu, aż było wojsko wielkie jako wojsko Boże.

**23** A tać jest liczba przedniejszych gotowych do boju, którzy przyszli do Dawida do Hebronu, aby przenieśli królestwo Saulowe do niego według słowa Pańskiego.

**24** Z synów Judowych, noszących tarcz i włócznię, sześć tysięcy i ośm set gotowych do boju.

**25** Z synów Symeonowych, mężnych do boju, siedm tysięcy i sto.

**26** Z synów Lewiego cztery tysiące i sześć set.

**27** Jojada także przedniejszy z synów Aaronowych, a z nim trzy tysiące i siedm set.

**28** A Sadok młodzieniec, rycerz mężny, i z domu ojca jego książąt dwadzieścia i dwóch.

**29** A z synów Benjaminowych, braci Saulowych, trzy tysiące; bo jeszcze wielka część ich przestawała z domem Saulowym.

**30** A z synów Efraimowych dwadzieścia tysięcy i ośm set, ludzi mężnych, mężów sławnych w domach ojców ich.

**31** A z połowy pokolenia Manasesowego ośmnaście tysięcy, którzy byli mianowani według imion, aby przyszli i postanowili Dawida królem.

**32** A z synów Isascharowych, umiających rozeznawać czasy, tak iż wiedzieli, co kiedy czynić miał Izrael, książąt ich dwieście; a wszyscy bracia ich przestawali na radzie ich.

**33** Z pokolenia Zabulonowego, którzy wychodzili na wojnę, gotowych do boju z każdym orężem wojennym, pięćdziesiąt tysięcy, stawających w szyku jednostajnym sercem.

**34** A z pokolenia Neftalimowego książąt tysiąc, a z nimi z tarczami i z kopijami trzydzieści i siedm tysięcy.

**35** A z pokolenia Danowego, gotowych do boju, dwadzieścia i ośm tysięcy i sześć set.

**36** A z pokolenia Aserowego, którzy wychodzili na wojnę, i umieli się szykować do bitwy, czterdzieści tysięcy.

**37** A z Za-Jordania z pokolenia Rubenowego i Gadowego, i z połowy pokolenia Manasesowego ze wszystkim orężem wojennym sto i dwadzieścia tysięcy.

**38** Ci wszyscy mężowie waleczni sprawni ku bitwie, sercem uprzejmem przyszl do

Hebronu, aby postanowili Dawida królem nad wszystkim Izraelem. Nadto i wszyscy inni z Izraela jednego serca byli, aby postanowili królem Dawida.

<sup>39</sup> I byli tam z Dawidem przez trzy dni jedząc i pijąc: bo im byli nagotowali bracia ich.

<sup>40</sup> Także i którzy blisko ich byli aż do Isaschar i Zabulon i Neftalim, przynosili chleby na osłach, i na wielbłądach, i na mułach, i na wołach, potrawy, mąki, figi, rodzyunki, i wino, i oliwę, i wołów, i owiec wielkim dostatkiem; bo była radość w Izraelu.

## ROZDZIAŁ 13

**A** Dawid wszedł w radę z hetmanami nad tysiącami, i z setnikami, i ze wszystkimi rotmistrzami.

<sup>2</sup> I mówił Dawid do wszystkiego zgromadzenia Izraelskiego: Jeżeli się wam podoba, i jeżeli to jest od Pana Boga naszego, roześlijmy wszędy do braci naszych pozostałych po wszystkich krainach Izraelskich; przytem też do kapłanów i Lewitów po miastach i przedmieściach ich, a niech się zgromadzą do nas:

<sup>3</sup> Abyśmy przeprowadzili skrzynię Boga naszego do nas; albowiem nie pytaliśmy się o niej za dni Saulowych.

<sup>4</sup> I rzekło wszystko zgromadzenie, aby się tak stało; bo się ta rzecz podobała wszystkiemu ludowi.

<sup>5</sup> Zebrał tedy Dawid wszystkiego Izraela od Nilu Egipskiego aż gdzie się chodzi do Emat, aby przyprowadzili skrzynię Bożą z Karyjatyjarym.

<sup>6</sup> A tak przyszedł Dawid, i wszystek Izrael do Baala w Karyjatyjarym, które jest w Judzie, aby przyprowadzili stamtąd skrzynię Pana Boga siedzącego nad Cherubinami, gdzie wzywane bywa imię jego.

<sup>7</sup> I wieźli skrzynię Bożą na wozie nowym z domu Abinadabowego, a Oza i Achyjo prowadzili wóz.

<sup>8</sup> Lecz Dawid i wszystek Izrael grali przed Bogiem ze wszystkiej mocy, i pieśniami, i na harfach, i na cytrach, i na bębnach, i na cymbałach, i na trąbach.

<sup>9</sup> A gdy przyszedli na bojowisko Chydon, ściągnął Oza rękę swą, aby zadzierzał skrzynię; bo woły były wystąpiły z drogi.

<sup>10</sup> I rozgniewał się bardzo Pan na Ozę, i zabił go, przeto iż ściągnął rękę swą ku skrzyni; i umarł tamże przed Bogiem.

<sup>11</sup> I zafrasował się Dawid, iż to rozerwanie Pan uczynił w Ozie; a przetoż nazwał ono miejsce Peres Oza, aż do dnia tego.

<sup>12</sup> I uląkł się Dawid Boga dnia onego, a rzekł: Jakoż mam wprowadzić do siebie skrzynię Bożą?

<sup>13</sup> Przetoż nie wprowadził Dawid skrzyni do siebie, do miasta Dawidowego; ale ją wprowadził do domu Obededoma Gietejczyka.

<sup>14</sup> I została skrzynia Boża między domownikami Obededomowymi w domu jego przez trzy miesiące. I błogosławił Pan domowi Obededomowemu i wszystkiemu, co miał.

## ROZDZIAŁ 14

**P**otem posłał Hiram, król Tyrski, posłów do Dawida, i drzewa cedrowe, i murarzy i cieśli, aby mu zbudowali dom.

<sup>2</sup> I poznał Dawid, iż go utwierdził Pan królem nad Izraelem, a iż wywyższył królestwo jego

dla ludu swego Izraelskiego.

<sup>3</sup> (I pojął Dawid więcej żon w Jeruzalemie, a spłodził Dawid więcej synów i córek.

<sup>4</sup> A teć są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalemie: Samna, i Sobab, Natan, i Salomon,

<sup>5</sup> I Ibchar, i Elisua, i Elfalet,

<sup>6</sup> I Noga, i Nefeg, i Jafija,

<sup>7</sup> I Elisama, i Beelijada, i Elifelet.)

<sup>8</sup> Wtem usłyszawszy Filistynowie, że był pomazany Dawid za króla nad wszystkim Izraelem, wyciągnęli wszyscy Filistynowie, aby szukali Dawida. Co gdy usłyszał Dawid, wyszedł przeciwko nim.

<sup>9</sup> Bo Filistynowie przyciągnąwszy rozpostarli się w dolinie Rafaim.

<sup>10</sup> I radził się Dawid Boga, mówiąc: Mamli iść przeciw Filistynom? a podaszli ich w ręce moje? I odpowiedział mu Pan: Idź a podam ich w ręce twoje.

<sup>11</sup> A gdy oni przyciągnęli do Baal Perazym, poraził ich tam Dawid, i rzekł Dawid: Rozerwał Bóg nieprzyjacioły moje przez rękę moją, jako się rozrywają wody; a przetoż nazwano imię miejsca onego Baal Perazym.

<sup>12</sup> I zostawili tam bogi swoje; a Dawid rozkazał, aby je spalono ogniem.

<sup>13</sup> Lecz zebrawszy się znowu Filistynowie rozpostarli się w dolinie.

<sup>14</sup> Przetoż radził się znowu Dawid Boga. I rzekł mu Bóg: Nie ciągnij za nimi, ale się odwróć od nich, abys na nich natarł przeciwko morwom.

<sup>15</sup> A gdy usłyszysz szum idącego po wierzchach morwowych, tedy wynijdziesz do bitwy; bo wyszedł Bóg przed tobą, aby poraził wojska Filistyńskie.

<sup>16</sup> I uczynił Dawid, jako mu był rozkazał Bóg; i porazili wojska Filistyńskie od Gabaon aż do Gazer.

<sup>17</sup> A tak rozślawiło się imię Dawidowe po wszystkich ziemiach: i sprawił to Pan, że był straszny wszystkim narodom.

## ROZDZIAŁ 15

**A** gdy sobie pobudował Dawid domy w mieście swoim, i nagotował miejsce skrzyni Bożej, i rozbił jej namiot,

<sup>2</sup> Tedy rzekł Dawid: Niegodzi się nosić skrzyni Bożej jedno Lewitom. Tych bowiem obrał Pan, aby nosili skrzynię Bożą, i służyli mu aż na wieki.

<sup>3</sup> Przetoż zebrał Dawid wszystkiego Izraela do Jeruzalemu, aby przeniósł skrzynię Pańską na miejsce jej, które jej był zgotował.

<sup>4</sup> I zgromadził Dawid synów Aaronowych i Lewitów.

<sup>5</sup> Z synów Kaatowych: Uryjela przedniejszego, i braci jego sto i dwadzieścia,

<sup>6</sup> Z synów Merarego: Asajasza przedniejszego, i braci jego dwieście i dwadzieścia.

<sup>7</sup> Z synów Giersonowych: Joela przedniejszego, i braci jego sto i trzydzieści.

<sup>8</sup> Z synów Elisafanowych: Semejasza przedniejszego, i braci jego dwieście.

<sup>9</sup> Z synów Hebronowych: Elijela przedniejszego, i braci jego ośmdziesiąt.

<sup>10</sup> Z synów Hasyjelowych: Aminadaba przedniejszego, i braci jego sto i dwanaście.

<sup>11</sup> Tedy wezwał Dawia Sadoka i Abijatara, kapłanów, także Lewitów Uryjela, Asajasza, i Joela, Semejasza, i Elijela, i Aminadaba;

<sup>12</sup> I rzekł do nich: Wyście przedniejsi z domów ojcowskich między Lewitami; poświęćcież

się i z braćmi swoimi, abyście przynieśli skrzynię Pana, Boga Izraelskiego, na miejsce, którym jej nagotował.

**13** Albowiem izeście tego pierwszej nie uczynili, uczynił rozerwanie Pan, Bóg nasz, między nami; bośmy go nie szukali według przystojności.

**14** Poświęcili się tedy kapłani i Lewitowie, aby przynieśli skrzynię Pana, Boga Izraelskiego.

**15** I niesli synowie Lewitów skrzynię Bożą, jako był rozkazał Mojżesz według słowa Pańskiego, na ramionach swych, na drążkach które przy niej były.

**16** I rzekł Dawid przedniejszym z Lewitów, aby postanowili z braci swoich śpiewaków z instrumentami muzycznymi, z lutniami, z cytrami, i z cymbałami, aby słyszany był wyniesiony głos z weselem.

**17** I postanowili Lewitowie Hemana, syna Joelowego, a z braci jego Asafa, syna Barachyjaszowego, a z synów Merarego, braci ich, Etana syna Chysajowego;

**18** A z nimi braci ich w rzędzie wtórym: Zacharyjasza, Bena, i Jazyjela, i Semiramota, i Jechyjela, i Unni, Elijaba, i Benajasza, Maasejasza, i Matytyjasza, i Elifelego, i Miknejasza, i Obededoma, i Jehijela, odźwiernych.

**19** A śpiewacy Heman, Asaf, i Etan na cymbałach miedzianych głośno grali.

**20** A Zacharyjasz, i Jazyjel, i Semiramot, i Jechyjel, i Unni, i Elijab, i Maasejasz, i Benajasz grali na lutniach przy śpiewaniu wysokiem.

**21** A Matytyjasz, i Elifele, i Miknejasz, i Obededom, i Jechyjel, i Azazyjasz grali na cytrach przy śpiewaniu niskiem.

**22** A Kienanijasz, przedniejszy z Lewitów, którzy nieśli skrzynię, rozrządzał, jakoby nieść miano; bo był roztropny.

**23** Ale Bacharyjasz i Elkana byli odźwiernymi u skrzyni.

**24** A Sebanijasz i Jozafat, i Natanael, i Amasaj, i Zacharyjasz, i Benajasz, i Eliezer, kapłani, trąbili w trąby przed skrzynią Bożą; ale Obededom i Jechyjasz byli odźwiernymi u skrzyni.

**25** A tak Dawid i starsi Izraelscy, i hetmani nad tysiącami szli, aby przeprowadzili skrzynię przymierza Pańskiego z domu Obededomowego z weselem.

**26** I stało się, gdy Bóg wspomógł Lewitów, niosących skrzynię przymierza Pańskiego, że ofiarowali siedm wołów, i siedm baranów.

**27** A Dawid był obleczony w szatę bisiorową, także i wszyscy Lewitowie, którzy nieśli skrzynię, i śpiewacy, i Kienanijasz, rządcą tych, co nieśli między śpiewakami; a Dawid miał na sobie efod lniany.

**28** A tak wszystek Izrael prowadził skrzynię przymierza Pańskiego z weselem, i z hukiem kornetu, i trąby, i cymbałów, grając na lutniach i na cytrach.

**29** I stało się, gdy skrzynia przymierza Pańskiego wchodziła do miasta Dawidowego, że Michol, córka Saulowa, wyglądając oknem ujrzała króla Dawida skaczącego, i grającego, i wzgardziła go w sercu swoim.

## ROZDZIAŁ 16

**A** gdy przynieśli skrzynię Bożą, i postawili ją w pośród namiotu, który był Dawid rozbił, tedy sprawowali całopalenia i ofiary spokojne przed Bogiem.

**2** A gdy dokończył Dawid ofiarować całopalenia, i ofiar spokojnych, błogosławił ludowi w imię Pańskie.

**3** I rozdzielił wszystkim mężom Izraelskim, od męża aż do niewiasty, każdemu po



bochenku chleba, i po sztuce mięsa, i po łagiewce wina.

<sup>4</sup> A postanowił przed skrzynią Pańską z Lewitów służy, aby wspominali, i wyznawali, i chwalili Pana, Boga Izraelskiego.

<sup>5</sup> Asaf był przedniejszy, a wtóry po nim Zacharyjasz, Jehyjel, i Semiramot, i Jechyjel i Matytyjasz, i Elijab, i Benajasz, i Obededom, i Jechyjel; ci na instrumentach, na lutniach, na harfach, ale Asaf na cymbałach, grali.

<sup>6</sup> Benajasz zaś i Jachazyjel kapłani z trąbami ustawiczne byli przed skrzynią przymierza Bożego.

<sup>7</sup> Dopiero dnia onego najpierwej postanowił Dawid, aby tym psalmem chwalony był Pan przez Asafa i braci jego:

<sup>8</sup> Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, a opowiadajcie między narodami sprawy jego.

<sup>9</sup> Śpiewajcie mu, grajcie mu, rozmawiajcie o wszystkich cudach jego.

<sup>10</sup> Chlubcie się w imieniu świętem jego, a niech się rozraduje serce szukających Pana.

<sup>11</sup> Szukajcie Pana, i mocy jego; szukajcie oblicza jego zawsze.

<sup>12</sup> Wspominajcie dziwne sprawy jego, które czynił, i cuda jego, i sądy ust jego.

<sup>13</sup> O nasienie Izraelskie, słudzy jego! O synowie Jakóbowi, wybrani jego!

<sup>14</sup> On jest Pan, Bóg nasz; po wszystkiej ziemi sądy jego.

<sup>15</sup> Pamiętajcie aż na wieki na przymierze jego, na słowow, które przykazał do tysięcznego pokolenia;

<sup>16</sup> Które postanowił z Abrahamem, i na przysięgę jego z Izaakiem;

<sup>17</sup> I postanowił to Jakóbowi za prawo, a Izraelowi za przymierze wieczne,

<sup>18</sup> Mówiąc: Tobie dam ziemię Chananejską za sznur dziedzictwa waszego.

<sup>19</sup> Choć was była mała liczba, a przez krótki czas byliście przychodniami w niej;

<sup>20</sup> I przechodzili od narodu do narodu, i od królestwa do innego ludu:

<sup>21</sup> Nie dopuścił nikomu, aby ich uciskać miał, i karał dla nich królów,

<sup>22</sup> Mówiąc: Nie tykajcie pomazańców moich, a prorokom moim nie czyńcie nic złego.

<sup>23</sup> Śpiewajcie Panu wszystka ziemio; opowiadajcie ode dnia do dnia zbawienie jego.

<sup>24</sup> Opowiadajcie między narodami chwałę jego, i między wszystkimi ludźmi dziwne sprawy jego;

<sup>25</sup> Bo wielki jest Pan, i chwalebny bardzo, i straszniejszy nad wszystkich bogów;

<sup>26</sup> Gdyż bogowie pogańscy są bałwanami; ale Pan niebios uczynił.

<sup>27</sup> Sława i zacność przed nim, moc i wesele na miejscu jego.

<sup>28</sup> Przynieście Panu pokolenia narodów, przynieście Panu chwałę i moc.

<sup>29</sup> Przynieście Panu chwałę imienia jego, przynieście dary, a przychodźcie przed obliczności jego; kłaniajcie się Panu w ozdobie świętobliwości.

<sup>30</sup> Bójcie się oblicza jego wszystka ziemio, a będzie utwierdzony okrąg ziemi, aby się nie poruszył.

<sup>31</sup> Niech się rozradują niebios, a niech się rozweseli ziemia, a niech mówią w narodach: Pan króluje!

<sup>32</sup> Niech zaszumi morze, i ze wszystkim, co w niem jest; niech się rozraduje pole, i wszystko, co na niem jest.

<sup>33</sup> Tedy się rozweselą drzewa leśne przed Panem; albowiem przyszedł sądzić ziemię.

<sup>34</sup> Wysławiajcie Pana; albowiem dobry, bo na wieki trwa miłosierdzie jego.

<sup>35</sup> A mówcie: Zachowaj nas, Boże zbawienia naszego! i zgromadź nas, a wyrwij nas od



pogan, abyśmy wielbili imię święte twoje, i chlubili się w chwale twojej.

<sup>36</sup> Błogosławiony Pan, Bóg Izraelski, od wieków aż na wieki. I rzekł wszystkim lud Amen, i chwalił Pana.

<sup>37</sup> I zostawił tam Dawid przed skrzynią przymierza Pańskiego Asafa i braci jego, aby służyli przed skrzynią ustawicznie według potrzeby dnia każdego.

<sup>38</sup> Lecz Obededoma i braci ich sześćdziesiąt i ośm, Obededoma mówię, syna Jedytunowego, i Hosę, uczynił odźwiernymi.

<sup>39</sup> A Sadoka kapłana, i braci jego kapłanów postawił przed przybytkiem Pańskim na wyżynie, która była w Gabaon,

<sup>40</sup> Aby ofiarowali całopalenia Panu na ołtarzu całopalenia ustawicznie rano i w wieczór, a to według wszystkiego, co napisano w zakonie Pańskim, który przykazał Izraelowi.

<sup>41</sup> A z nimi Hemana i Jedytuna, i innych na to obranych, którzy byli z imienia mianowani, aby chwalili Pana, przeto iż na wieki trwa miłosierdzie jego.

<sup>42</sup> A między nimi Heman i Jedytun, trąbili i grali na trąbach, na cymbałach, i na innych instrumentach muzycznych Bogu; ale synów Jedytunowych postawił u wrót.

<sup>43</sup> A tak rozszedł się wszystkim lud, każdy do domu swego. Dawid się też wrócił, aby błogosławił domowi swemu.

## ROZDZIAŁ 17

**I** stało się, gdy mieszkał Dawid w domu swym, że rzekł do Natana proroka: Oto ja mieszkam w domu cedrowym, a skrzynia przymierza Pańskiego pod kortynami.

<sup>2</sup> I rzekł Natan do Dawida: Cokolwiek jest w sercu twym, uczyń, gdyż Bóg jest z tobą.

<sup>3</sup> Potem onej nocy stało się słowo Boże do Natana, mówiąc:

<sup>4</sup> Idź, a mów do Dawida, sługi mego: Tak mówi Pan: Nie ty mi będziesz budował domu do mieszkania;

<sup>5</sup> Ponieważem nie mieszkał w domu ode dnia, któregom wywiódł synów Izraelskich, aż do dnia tego: alem się przechadzał z namiotu do namiotu, i z przybytku do przybytku.

<sup>6</sup> Wszędzie gdziekolwiek chodził ze wszystkim Izraelem, izalim i słowo rzekł któremu z sędziów Izraelskich, którymem rozkazał, aby paśli lud mój, mówiąc: Przeczżeście mi nie zbudowali domu cedrowego?

<sup>7</sup> Przetoż teraz tak powiesz słudze memu Dawidowi: Tak mówi Pan zastępów: Jam ciebie wziął z owczarni, gdyś chodził za trzodą, abys był wodzem nad ludem moim Izraelskim;

<sup>8</sup> I byłem z tobą wszędzie, gdziekolwiek chodził, a wygładziłem wszystkich nieprzyjaciół twoich przed twarzą twoją, i uczyniłem ci imię, jako imię wielkich ludzi, którzy są za ziemi.

<sup>9</sup> A postanowiłem miejsce ludowi memu Izraelskiemu, i wszczepiłem go; i będzie mieszkał na miejscu swem, a nie będzie więcej poruszowny, ani go więcej synowie nieprawości trapić, jako przedtem;

<sup>10</sup> Zaraz ode dni, którychem postanowił sędziów nad ludem moim Izraelskim, i poniżyłem wszystkich nieprzyjaciół twoich, i oznajmiłem ci, żeć Pan dom zbuduje.

<sup>11</sup> A gdy się wypełnią dni twoje, abys szedł za ojcami twoimi, wzbudzę nasienie twoje po tobie, które będzie z synów twoich, i umocnię królestwo jego.

<sup>12</sup> Ten mi zbuduje dom, i utwierdzą stolicę jego aż na wieki.

<sup>13</sup> Ja mu będę za ojca a on mi będzie za syna, a miłosierdzia mego nie odejmę od niego, jakom je odjął od tego, który był przed tobą;

<sup>14</sup> Owszem postanowię go w domu moim, i w królestwie mojem aż na wieki, a stolica jego

będzie trwała aż na wieki.

**15** Według tych wszystkich słów i według wszystkiego widzenia tego, tak mówił Natan do Dawida.

**16** Zatem wszedłszy król Dawid, siadł przed obliczem Pańskim, i rzekł: Cóżem ja jest, Panie Boże! co jest dom mój, żeś mię przywiódł aż dotąd?

**17** Lecz i to mało było przed oczyma twemi, o Boże! aleś też obietnicę uczynił o domu sługi twego na czas daleki, i wejrzałeś na mię według obyczaju ludzkiego, wywyższając mię, o Panie Boże!

**18** Cóż jeszcze więcej ma mówić Dawid przed tobą o uwielbieniu sługi twego? albowiem ty znasz sługę twego.

**19** Panie! dla sługi twego i według serca twego uczyniłeś te wszystkie wielkie rzeczy, abys znajome uczynił te wszystkie wielmożne sprawy.

**20** Panie! nie masz podobnego tobie, i nie masz Boga oprócz ciebie, wedle wszystkiego, cośmy słyszeli w uszy nasze.

**21** I któż jest jako lud twój, jako Izrael, naród jedyny na ziemi, dla któregoby Bóg szedł, aby go sobie odkupił za lud, a uczynił sobie imię, czyniąc wielkie rzeczy i straszne, wyganiając pogany przed twarzą ludu twego, któryś wykupił z Egiptu?

**22** I uczyniłeś lud twój Izraelski sobie za lud aż na wieki, a ty Panie! stałeś się im za Boga.

**23** Przetoż teraz, o Panie! słowo, któreś powiedział o słudze twoim, i o domu jego, niech będzie stwierdzone aż na wieki, a uczyni, jakoś powiedział.

**24** Niechajże się tak stanie, i niechaj będzie uwielbione imię twoje aż na wieki, aby mówiono: Pan zastępów, Bóg Izraelski, Bogiem jest nad Izraelem; a dom Dawida, sługi twego, niechaj umocniony będzie przed twarzą twoją.

**25** Albowiemeś ty, Boże mój! objawił słudze twemu, iż mu zbudujesz dom; przetoż znalazł sługa twój u siebie, aby się modlił przed tobą.

**26** A tak o Panie! tyś sam Bóg, a mówiłeś to dobre o słudze swym.

**27** Teraz tedy począłeś błogosławić domowi sługi twego, aby trwał na wieki przed tobą; boś ty Panie! jemu błogosławił, a będzie ubłogosławiony na wieki.

## ROZDZIAŁ 18

**1** stało się potem, że poraził Dawid Filistynów i poniżył ich, a wziął Get i wsi jego z rąk Filistynów.

**2** Poraził też Moabczyki, i byli Moabczyki sługami Dawidowymi, przynosząc mu hołd.

**3** Poraził też Dawid Hadarezera, króla Soby w Emat, gdy był wyjechał, aby rozprzestrzeniał państwo swoje nad rzeką Eufrates.

**4** Zabrał mu tedy Dawid tyżąc wozów, i siedm tysięcy jezdnych, i dwadzieścia tysięcy mężów pieszych, i poderznął Dawid żyły wszystkich woźników, zachowawszy z nich koni do sta wozów.

**5** Przyciągnęli też Syryjczycy z Damaszku na pomoc Hadarezerowi, królowi Soby; lecz poraził Dawid z Syryjczyków dwadzieścia i dwa tysiące mężów.

**6** Tedy Dawid osadził żołnierzem Syryję Damaską, a byli Syryjczycy sługami Dawidowymi, oddawając mu hołd; i zachowywał Pan Dawida, gdzie się kolwiek obrócił.

**7** Pobrał też Dawid tarcze złote, które mieli słudzy Hadarezerowi, i wniósł je do Jeruzalemu.

**8** Przytem z Tybchat i z Chun, miast Hadarezerowych, nabrał Dawid miedzi bardzo wiele,

z której Salomon sprawił morze miedziane, i słupy, i naczynia miedziane.

<sup>9</sup> A gdy usłyszał Tohy, król Emat, że poraził Dawid wszystko wojsko Hadarezera, króla Soby.

<sup>10</sup> Posłał Adorama, syna swego, do króla Dawida, aby go pozdrowił w pokoju, i aby mu powinszował, przeto, że zwalczył Hadarezera, i poraził go; (albowiem walczył Tohy z Hadarezerem) który przyniósł z sobą wszelakie naczynie złote, i srebrne, i miedziane.

<sup>11</sup> Które też poświęcił król Dawid Panu z srebrem i ze złotem, które był pobrał od wszystkich narodów, od Edomczyków, i od Moabczyków, o od synów Ammonowych, i od Filistynów, i od Amalekitów.

<sup>12</sup> A Abisaj, syn Sarwii, poraził Edomczyków w dolinie solnej ośmnaście tysięcy.

<sup>13</sup> I osadził Edomską ziemię żołnierzem: a byli wszyscy Edomczycy sługami Dawidowymi: i zachowywał Pan Dawida wszędzie, gdzie się obrócił.

<sup>14</sup> A tak królował Dawid nad wszystkim Izraelem, czyniąc sąd i sprawiedliwość wszystkiemu ludowi swemu.

<sup>15</sup> A był Joab, syn Sarwii, nad wojskiem, a Jozafat, syn Ahiludowy, kanclerzem.

<sup>16</sup> A Sadok, syn Achitobowy, i Abimelech, syn Abijatara, byli kapłanami, a Susa był pisarzem.

<sup>17</sup> Benajasz też, syn Jojady, był przełożonym nad Cheretczykami i Feletczykami; a synowie Dawidowi byli pierwszymi przy boku królewskim.

## ROZDZIAŁ 19

**I** stało się potem, że umarł Nahas, król synów Ammonowych, a syn jego królował miasto niego.

<sup>2</sup> Tedy rzekł Dawid: Uczynię miłosierdzie nad Hanonem, synem Nahasowym; bo ojciec jego uczynił miłosierdzie nademną. I posłał Dawid posłów, aby go cieszyli po ojcu jego; a tak przyszli słudzy Dawidowi do ziemi synów Ammonowych, do Hanona, aby go cieszyli.

<sup>3</sup> Ale rzekli książęta synów Ammonowych do Hanona: Mniemasz, żeby Dawid czynił uczciwość ojcu twemu, iż przysłał do ciebie tych, którzyby cię cieszyli; azaż nie dla tego, aby wypatrzili i wyszpiegowali, i zburzyli tę ziemię, przyszli słudzy jego do ciebie?

<sup>4</sup> Przetoż wzięwszy Hanon sługi Dawidowe, ogolił je, i pobrzynał szaty ich od połowy aż do zadków, i puścił ich.

<sup>5</sup> Poszli tedy niektórzy, i oznajmili Dawidowi o tych mężach. I posłał przeciwko nim, (ponieważ byli oni mężowie zelżeni bardzo,)i rzekł im król: Zostańcie w Jerycho, aż odrosną brody wasze, potem się wróćcie.

<sup>6</sup> A widząc synowie Ammonowi, że się obrzydłymi stali Dawidowi, posłał Hanon i synowie Ammonowi tysiąc talentów srebra, aby sobie najęli za te pieniądze z Mezopotamii i z Syrii Maacha, i z Soby wozy i jezdnych.

<sup>7</sup> I najęli sobie za one pieniądze trzydzieści i dwa tysiące wozów, i króla Maacha z ludem jego. Którzy przyciągnąwszy położyli się obozem przeciw Medeba; a synowie Ammonowi zebrawszy się z miast swych, stawili się do bitwy.

<sup>8</sup> Co gdy usłyszał Dawid, posłał Joaba ze wszystkiem wojskiem ludu rycerskiego.

<sup>9</sup> A tak wyciągnąwszy synowie Ammonowi uszykowali się do bitwy przed bramą miejską. Królowie zasię, którzy byli przyszli na pomoc, osobno w polu byli.

<sup>10</sup> Przetoż widząc Joab uszykowane przeciwko sobie wojsko do bitwy z przodku i z tyłu, wybrał niektórych ze wszystkich przebranych z Izraela, i uszykował wojsko przeciw

Syryjczykom.

**11** A ostatek ludu dał pod rękę Abisajemu, bratu swemu; i uszykowali się przeciw synom Ammonowym.

**12** I rzekł Joab: Jeżeli mi będą silnymi Syryjczycy, przyjdiesz mi na pomoc, i jeżeli tobie synowie Ammonowi będą silnymi, ja tobie dam pomoc.

**13** Zmacnij się, a bądźmy mężnymi za lud nasz, i za miasta Boga naszego, a Pan, co dobrego jest w oczach jego, niech uczyni.

**14** Nastąpił tedy Joab, i lud, który z ni był, do bitwy przeciwko Syryjczykom; ale oni uciekli przed nim.

**15** Tedy synowie Ammonowi ujrzawszy, że uciekali Syryjczycy, uciekli i oni przed Abisaim, bratem jego, i uszli do miasta; a Joab wrócił się do Jeruzalemu.

**16** A tak widząc Syryjczycy, iż byli porażeni od Izraela, wyprawili posłów, i wywiedli Syryjczyków, którzy byli za rzeką, a Sobach, hetman wojska Hadarezerowego, prowadził ich.

**17** I oznajmiono to Dawidowi, który zebrawszy wszystkiego Izraela przeprawił się przez Jordan, a przyciągnąwszy do nich uszykował wojsko przeciwko nim; a gdy uszykował wojsko Dawid przeciwko Syryjczykom ku bitwie, zwiedli z nim bitwę.

**18** Tedy uciekli Syryjczycy przed Izraelem, i poraził Dawid z Syryjczyków siedm tysięcy wozów, i czterdzieści tysięcy mężów pieszych, i Sobacha, hetmana wojska onego, zabił.

**19** Przetoż gdy ujrzeli słudzy Hadarezerowi, iż byli porażeni od Izraela, uczynili pokój z Dawidem, i służyli mu. I nie chcieli napotem Syryjczycy dawać pomocy synom Ammonowym.

## ROZDZIAŁ 20

**1** stało się po roku tego czasu, gdy królowie zwykli wyjeżdżać na wojnę, iż wywiódł Joab co mężniejsze rycerstwo, i pustoszył ziemię synów Ammonowych, a przyciągnąwszy obległ Rabbę; (lecz Dawid zostawał w Jeruzalemie) i dobył Joab Rabby, i zburzył ją.

**2** I wziął Dawid koronę króla ich z głowy jego, a znalazł w niej talent złota, i kamienie bardzo drogie. I włożono ją na głowę Dawidową, i wywiózł łupów z miasta bardzo wiele.

**3** Lud też, który był w nim, wywiódł, i dał ich potrzebę piłami i wozami żelaznemi, i porąbać siekierami. Takci uczynił Dawid wszystkim miastom synów Ammonowych, i wrócił się Dawid ze wszystkim ludem do Jeruzalemu.

**4** Potem znowu gdy była wojna w Gazer z Filistynami, zabił Sobbochaj Husatczyk Syfę, który był z narodu olbrzymów; a tak Filistynowie poniżeni są.

**5** Była też jeszcze wojna z Filistynami, gdzie zabił Elchana, syn Jairowy, Lachmiego, brata Golijata Gietejczyka, którego drzewce u włóczni było nawój tkacki.

**6** Nadto jeszcze była wojna w Get, gdzie był mąż wzrostu wielkiego, mając po sześć palców, wszystkich dwadzieścia i cztery; a ten też był z narodu tegoż olbrzyma.

**7** Ten gdy urągał Izraelowi, zabił go Jonatan, syn Samaja, brata Dawidowego.

**8** Ci byli synowie jednego olbrzyma z Get, którzy polegli od ręki Dawidowej, i od ręki sług jego.

## ROZDZIAŁ 21

**A**le szatan powstał przeciw Izraelowi a pobudził Dawida, aby policzył Izraela.

<sup>2</sup> Przetoż rzekł Dawid do Joaba i do przełożonych nad ludem: Idźcie, obliczcie Izraela od Beerseba aż do Dan, a odnieście do mnie, żebym wiedział poczet ich.

<sup>3</sup> Ale rzekł Joab: Niech przymnoży Pan ludu swego, jako teraz jest, tyle sto kroc; izali królu, panie mój! nie są wszyscy oni sługami pana mego? Przeczże się tego dowiaduje pan mój? Przeczżeby to miało być na upadek Izraelowi?

<sup>4</sup> Wszakże słowo królewskie przemogło Joaba; przetoż wyszedł Joab, a obszedłszy wszystkiego Izraela, wrócił się potem do Jeruzalem.

<sup>5</sup> I oddał Joab poczet porachowanego ludu Dawidowi. A było wszystkiego Izraela tysiąc tysięcy i sto tysięcy, mężów godnych ku bojowi; a z Judy było cztery kroć sto tysięcy, i siedmdziesiąt tysięcy mężów walecznych.

<sup>6</sup> Lecz Lwitów i Benjamitów nie policzył między nich, gdyż przykre było rozkazanie królewskie Joabowi.

<sup>7</sup> Owszem nie podobała się Bogu ta rzecz; przetoż pokarał Izraela.

<sup>8</sup> I rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem bardzo, żem to uczynił; ale teraz oddał, proszę, nieprawość sługi twego; bom bardzo głupio uczynił.

<sup>9</sup> Zatem rzekł Pan do Gada, proroka Dawidowego, mówiąc:

<sup>10</sup> Idź, powiedz Dawidowi, a rzecz: Tak mówi Pan: Trzyć rzeczy podaję; obierz sobie jedną z nich, abym ci czynił.

<sup>11</sup> Tedy przyszedł Gad do Dawida, i rzekł mu: Tak mówi Pan: Obierz sobie:

<sup>12</sup> Albo przez trzy lata głód, albo żebyś przez trzy miesiące ginął od nieprzyjaciół twych, a miecz nieprzyjaciół twoich żeby cię ścigał, albo żeby przez trzy dni miecz Pański i mor był w ziemi, a Anioł Pański żeby niszczył wszystkie granice Izraelskie. Przetoż teraz uważ, co mam odpowiedzieć temu, który mię posłał.

<sup>13</sup> I rzekł Dawid do Gada: Bardzom ściśniony; niech wpadnę, proszę, w ręce Pańskie, gdyż bardzo wielkie są zlitowania jego, a w ręce ludzkie niechaj nie wpadam.

<sup>14</sup> Tedy przepuścił Pan powietrze morowe na Izraela. I poległo z Izraela siedmdziesiąt tysięcy mężów.

<sup>15</sup> Posłał też Bóg Anioła do Jeruzalemu, aby ich tracił. A gdy ich tracił, ujrzał Pan, i użalił się nad tem złem, i rzekł Aniołowi tracącemu: Dosyć już, zawściągnij rękę twą. A Anioł Pański stał podle bojowiska Ornana Jebuzejczyka.

<sup>16</sup> Wtem podniósłszy Dawid oczy swe ujrzał Anioła Pańskiego, który stał między ziemią i między niebem, a w ręce jego miecz jego dobyty, wyciągniony przeciw Jeruzalemowi. I upadł Dawid i starsi, oblekłszy się w wory, na twarze swoje.

<sup>17</sup> Zatem rzekł Dawid do Boga: Izalim nie ja rozkazał liczyć ludu? Jamci jest sam, którym zgrzeszył, i bardzo źle uczynił; ale te owce cóż uczyniły? Panie, Boże mój! niech się obróci, proszę, ręka twoja na mię i na dom ojca mego; ale przeciwko ludowi twemu niech się nie sroży ta plaga.

<sup>18</sup> Zatem Anioł Pański rzekł do Gada, aby mówił Dawidowi, żeby szedł i zbudował ołtarz Panu na bojowisku Ornana Jebuzejczyka.

<sup>19</sup> A tak szedł Dawid według słowa Gadowego, które mówił imieniem Pańskim.

<sup>20</sup> Tedy obejrzawszy się Ornan ujrzał onego Anioła; a czterej synowie jego, którzy byli z nim, skryli się; a Ornan młócił pszenicę.

<sup>21</sup> Wtem przyszedł Dawid do Ornana; a spojrzawszy Ornan obaczył Dawida, i wyszedłszy z bojowiska, pokłonił się Dawidowi twarzą do ziemi.

<sup>22</sup> I rzekł Dawid do Ornana: Daj mi plac tego bojowiska, abym zbudował na nim ołtarz

Panu; za słuszne pieniądze spuść mi je, a będzie odwrócona ta plaga od ludu.

**23** I rzekł Ornan do Dawida: Weźmij je sobie, a niech uczyni król, pan mój, co mu się dobrego widzi; otoczyć przydadę i woły na całopalenia, i wóz na drwa, i pszenicę na ofiarę śniadną: toć to wszystko daję.

**24** I rzekł król Dawid do Ornana: Nie tak, ale raczej kupię za słuszne pieniądze; bo nie wezmę co twego jest, ani będę ofiarował Panu całopalenia darowanego.

**25** A tak Dawid dał Ornanowi za on plac sześć syklów złota dobrej wagi.

**26** I zbudował tam Dawid ołtarz Panu, a ofiarował całopalenia i ofiary spokojne, i wzywał Pana, który go wysłuchał, spuściwszy ogień z nieba na ołtarz całopalenia.

**27** I rzekł Pan do Anioła, aby obrócił miecz swój w pochwy swoje.

**28** Onego czasu widząc Dawid, iż go wysłuchał Pan na bojewisku Ornana Jebuzejczyka, ofiarował tam ofiary.

**29** Albowiem przybytek Pański, który uczynił Mojżesz na puszczy, i ołtarz całopalenia, naonczas był na wyżynie w Gabaonie.

**30** A nie mógł Dawid iść do niego, aby się radził Boga; bo przestraszony był mieczem Anioła Pańskiego.

## ROZDZIAŁ 22

**1** I rzekł Dawid: Toć jest miejsce domu Pana Boga, i to ołtarz na całopalenie Izraelowi.

**2** Przetoż rozkazał Dawid, aby zgromadzono cudzoziemców, którzy byli w ziemi Izraelskiej; i postanowił z nich kamienników, aby ciosali kamienie czworograniaste na budowanie domu Bożego.

**3** Żelaza też bardzo wiele na gwoździe, i na drzwi w bramach, i na spajanie nagotował Dawid, i miedzi wagę niezliczoną.

**4** Drzewa też cedrowego bez liczby, albowiem nawieźli Dawidowi Sydończycy i Tyryjczycy drzewa cedrowego bardzo wiele.

**5** Bo rzekł był Dawid: Salomon, syn mój, jest młodzieńczykiem małym, a dom ma być zbudowany Panu wielki i znamienity, którego by imię i sława po wszystkiej ziemi była; przetoż teraz nagotuję mu potrzeb. I nagotował Dawid przed śmiercią swą bardzo wiele potrzeb.

**6** Tedy zawołał Salomona, syna swego, a przykazał mu, aby zbudował dom Panu, Bogu Izraelskiemu.

**7** I rzekł Dawid do Salomona: Synu mój! Umyśliłem był w sercu mojem, zbudować dom imieniowi Pana Boga mego.

**8** Ale się stało do mnie słowo Pańskie, mówiąc: Wieleś krwi rozlał, i wielkieś wojny prowadził; nie będziesz budował domu imieniowi memu, przeto żeś wiele krwi rozlał na ziemię przedemną,

**9** Oto syn, któryć się urodzi, będzie mężem spokojnym; bo mu dam odpocznienie od wszystkich nieprzyjaciół jego zewsząd. Przetoż Salomon będzie imię jego; albowiem pokój i odpocznienie dam Izraelowi za dni jego.

**10** On zbuduje dom imieniowi memu; on mi będzie za syna, a ja mu będę za ojca, i utwierdzę stolicę królestwa jego nad Izraelem aż na wieki.

**11** Przetoż Pan będzie z tobą, synu mój! I będzie cię szczęściło, i zbudujesz dom Pana, Boga twego, jako mówił o tobie.

**12** Wszakże niech ci da Pan roztropność, i zmysł, a niech cię postanowi nad Izraelem,



abyś strzegł zakonu Pana Boga twego.

**13** Tedy szczęśliwym będziesz, jeśli strzedz i czynić będziesz przykazania i sądy, które rozkazał Pan przez Mojżesza Izraelowi. Zmacniajże się, a bądź mężem, nie bój się ani się lękaj.

**14** A otom ja w utrapieniu mojem nagotowałem na dom Pański złota sto tysięcy talentów, i srebra tysiąc tysięcy talentów do tego miedzi i żelaza bez wagi, bo tego wiele jest: drzewa także, i kamienia nagotowałem, a ty do tego przyczynisz.

**15** Masz też u siebie wiele rzemieślników, kamienników i murarzy, i cieśli, i wszelkich biegłych w każdym rzemieśle.

**16** Złota, srebra, i miedzi, i żelaza nie masz liczby; wstańże a czyn, a Pan będzie z tobą.

**17** I przykazał Dawid wszystkim książętom Izraelakim, aby pomagali Salomonowi synowi jego;

**18** Mówiąc: Izali Pan Bóg wasz nie jest z wami, który wam dał odpocznienie zewsząd? Bo dał w rękę moję obywateli tej ziemi, i poddane jest ta ziemia Panu i ludowi jego.

**19** Teraz tedy oddajcie serce swe i duszę swoją, abyście szukali Pana, Boga waszego; i wstańcie, a budujcie świątynię Panu Bogu, żebyście tam wnieśli skrzynię przymierza Pańskiego, i naczynia święte Boże, do domu, który będzie zbudowany imieniowi Pańskiemu.

## ROZDZIAŁ 23

**A** tak Dawid będąc stary i pełen dni, postanowił królem Salomona, syna swego nad Izraelem.

**2** I zgromadził wszystkich książąt Izraelskich, i kapłanów, i Lewitów;

**3** A policzono Lewitów od trzydziestu lat i wyżej; i był poczet ich według głów ich osób trzydzieści i ośm tysięcy.

**4** Z których postanowiono na posługę domu Pańskiego dwadzieścia i cztery tysiące, a przełożonych i sędziów sześć tysięcy.

**5** Nadto cztery tysiące odźwiernych, i cztery tysiące chwalących Pana na instrumentach, których nasprawał Dawid ku chwaleniu Boga.

**6** I rozdzielił ich Dawid na pewne hufy według synów Lewiego, to jest, Giersona, Kaata, i Merarego.

**7** Z Giersona byli Laadam, i Semej.

**8** Synowie Laadanowi: przedniejszy Jachijel, i Zetam, i Joel, ci trzej.

**9** Synowie Semejowi: Salomit, i Hazyjel, i Haran, ci trzej. Cić byli przedniejsi domów ojcowskich z Laadana.

**10** A synowie Semejowi: Jachat, Zyna, i Jehus, i Baryjasz; cić synowie Semejowi czterej.

**11** A Jachat był pierwszym, a Zyza wtóry; ale Jehus i Baryjasz nie mieli wiele synów; przetoż byli w domu ojcowskim policzeni za jedną familię.

**12** Synowie Kaatowi: Amram, Izaar, Hebron, i Husyjel, czterej.

**13** Synowie Amramowi: Aaron i Mojżesz. Lecz Aaron był odłączony, aby służył w świątyni najświętszej, sam i synowie jego aż na wieki, i aby kadzili przed Panem, a służyli mu, i błogosławili w imieniu jego aż na wieki.

**14** Ale synowie Mojżesza, męża Bożego, policzeni są w pokoleniu Lewiego.

**15** Synowie Mojżeszowi: Gierzon i Eliezer.

**16** Synowie Giersonowi: Sebujel pierwszy.



- <sup>17</sup> A synowie Eliezerowi byli Rechabijasz pierwszy. I nie miał Eliezer synów innych; ale synowie Rechabijaszowi rozmnożyli się bardzo.
- <sup>18</sup> Synowie Izaarowi: Salomit pierwszy.
- <sup>19</sup> Synowie Hebronowi: Jeryjasz pierwszy, Amaryjasz wtóry, Jehazyjel trzeci, a Jekmaan czwarty.
- <sup>20</sup> Synowie Husyjelowi: Micha pierwszy, a Jesyjasz wtóry.
- <sup>21</sup> Synowie Merarego: Mahelin i Musy; a synowie Mahelego: Eleazar i Cys.
- <sup>22</sup> I umarł Eleazar, a nie miał synów, tylko córki, które pojmowali synowie Cysowi, bracia ich.
- <sup>23</sup> Synowie Musy: Maheli, i Eder, i Jerymot, trzech.
- <sup>24</sup> Cić są synowie Lewiego według domów ojców swych, przedniejsi domów ojcowskich, którzy policzeni byli według pocztu imion i osób swych z osobna, którzy odprawowali prace usługiwania w domu Pańskim od dwudziestu lat i wyżej.
- <sup>25</sup> Albowiem rzekł Dawid: Dał odpocznienie Pan, Bóg Izraelski, ludowi swemu, i będzie mieszkał w Jeruzalemie aż na wieki.
- <sup>26</sup> Do tego i Lewitowie nie będą więcej nosić przybytku i wszystkiego naczynia jego ku posługiwaniu jego;
- <sup>27</sup> Ale według postanowienia Dawidowego ostatniego, byli policzeni synowie Lewiego od dwudziestu lat i wyżej;
- <sup>28</sup> Aby zostawali pod ręką synów Aaronowych ku usłudze domu Pańskiego w przysionkach i w gmachach, i ku oczyszczaniu wszelkich rzeczy poświęconych, i ku pracy około usługi domu Bożego;
- <sup>29</sup> I około chleba pokładnego, i około mąki na ofiarę, i około placekówek niekwaszonych, i około panewek, i około rzeczy smażonych, i około wszelkiej miary i odmierzania;
- <sup>30</sup> A iżby stali na każdy poranek ku wysławianiu, i ku chwaleniu Pana, także i w wieczór;
- <sup>31</sup> Nadto, przy każdym ofiarowaniu całopalenia Panu w sabaty, na nowiu miesiąca, i w uroczyste święta, według liczby i porządku ich ustawicznie przed Panem;
- <sup>32</sup> A tak aby pilnowali straży namiotu zgromadzenia, i straży świątynicy, i straży synów Aaronowych, braci swych, w usłudze domu Pańskiego.

## ROZDZIAŁ 24

**A** synowie Aaronowi tym sposobem rozdzieleni byli: Synowie Aaronowi byli Nedab i Abiju, Eleazar i Itamar;

<sup>2</sup> Ale iż Nadab i Abiju umarli przed obliczem ojca swego, a synów nie mieli: przetoż odprawowali urząd kapłański Eleazar i Itamar.

<sup>3</sup> I podzielił ich Dawid, to jest Sadoka z synów Eleazarowych, i Achimelecha z synów Itamarowych, według urzędu ich w usługach ich.

<sup>4</sup> I znalazło się synów Eleazarowych więcej przedniejszych mężów, niż synów Itamarowych, gdy ich podzielił. Z synów Eleazarowych było przedniejszych według domów ojcowskich szesnaście; ale synów Itamarowych według domów ojcowskich ośm.

<sup>5</sup> A rozdzieleni są losem jedni od drugich; bo byli przełożonymi nad świątynią, i przedniejszymi przed Bogiem, tak z synów Eleazarowych, jako i z synów Itamarowych.

<sup>6</sup> A popisał ich Senejasz, syn Natanaelowy, pisarz, z pokolenia Lewiego, przed królem i psiażętami, i przed Sadokiem kapłanem, i Achimelechem, synem Abijatarowym, i przedniejszymi z domów ojcowskich, kapłanów i Lewitów; a naznaczono jeden dom

ojcowsk i Eleazarowi, a drugi naznaczono Itamarowi.

<sup>7</sup> I padł los pierwszy na Jehojaryba, na Jedajasza wtóry;

<sup>8</sup> Na Haryma trzeci, na Seoryma czwarty;

<sup>9</sup> Na Malchyjasza piąty, na Mijamana szósty;

<sup>10</sup> Na Akkosa siódmy, na Abijasza ósmy;

<sup>11</sup> Na Jesuego dziewiąty, na Sechenijasza dziesiąty;

<sup>12</sup> Na Eliasyba jedenasty, na Jakima dwunasty;

<sup>13</sup> Na Huppa trzynasty, na Jesebaba czternasty;

<sup>14</sup> Na Bilgę piętnasty, na Immera szesnasty;

<sup>15</sup> Na Chezyra siedmnasty, na Happisesa ośmnasty;

<sup>16</sup> Na Petachyjasza dziewiętnasty, na Ezechyjela dwudziesty;

<sup>17</sup> Na Jachyna dwudziesty i pierwszy, na Gamuela dwudziesty i wtóry;

<sup>18</sup> Na Delajasza dwudziesty i trzeci, na Maazyjasza dwudziesty i czwarty.

<sup>19</sup> Cić są sporządzeni w posługiwaniu swoim, aby wchodzili do domu Pańskiego w przemianach swych, jako zwykli pod rządem Aarona, ojca ich, jako mu był rozkazał Pan, Bóg Izraelski.

<sup>20</sup> A z synów Lewiego, którzy byli pozostali z synów Amramowych, Subajel; z synów Subajelowych Jechdejasz.

<sup>21</sup> Z Rechabijasza, z synów Rechabiaszowych był przedniejszy Jesyjasz.

<sup>22</sup> Z Isaary Salomit, z synów Salomitowych Jachat.

<sup>23</sup> A synowie Jeryjaszowi: Amaryjasz wtóry, Jehazylej trzeci, Jekmaan czwarty.

<sup>24</sup> Synowie Husyjelowi Micha; z synów Michy Samir.

<sup>25</sup> Brat Michasowy Jesyjasz; z synów Jesyjaszowych Zacharyjasz.

<sup>26</sup> Synowie Merarego: Maheli i Musy: synowie Jahasyjaszowi Beno.

<sup>27</sup> Sunowie Merarego z Jahasyjasza: Beno, i Soam, i Zachur, i Hybry.

<sup>28</sup> Z Mahalego Eleazar, który nie miał synów.

<sup>29</sup> Z Cysa, synowie Cysowi Jerahmeel.

<sup>30</sup> A synowie Musy: Maheli i Eder, i Jerymot. Cić byli synowie Lewitów według domów ojców ich.

<sup>31</sup> I ci też miotali losy naprzeciwko braci swoich, synom Aaronowym, przed Dawidem królem, i Sadokiem, i Achimelechem, i przedniejszymi domów ojcowskich, z kapłanów i Lewitów, z domów ojcowskich, każdy przedniejszy przeciwko bratu swemu młodszemu.

## ROZDZIAŁ 25

**I** odłączył Dawid i hetmani wojska na posługiwanie synów Asafowych i Hemanowych, i Jedytunowych, którzy prorokowali przy cytrach, i przy harfach, i przy cymbałach. A była liczba ich, to jest mężów pracujących w usługach swej:

<sup>2</sup> Z synów Asafowych: Zachur, i Józef, i Natanijas, i Asarela. Synowie Asafowi byli pod ręką Asafową, który prorokował na rozkazanie królewskie.

<sup>3</sup> Z Jedytuna: Synowie Jedytunowi: Godolijas, i Zery, i Jesajas, Hasabijas, i Matytyjasz, i Symej, sześć, pod ręką ojca ich Jedytuna, który prorokował przy harfie, wyznawając i chwalcąc Pana.

<sup>4</sup> Z Heman: Synowie Hemanowi: Bukkijas, Matanijas, Husyjel, Zebuel, i Jerymot, Chananijas, Chanani, Eliata, Gieddalty, i Romantyjeser, i Jasbekassa, Malloty, Hotyr,

Machazyjot.

<sup>5</sup> Ci wszyscy byli synowie Hemana, widzącego królewskiego w słowach Bożych, ku wywyższeniu rogu: bo dał Bóg czternaście synów Hemanowych, i trzy córki.

<sup>6</sup> Ci wszyscy byli pod sprawą ojca swego przy śpiewaniu w domu Pańskim na cymbałach, na lutniach, i na cytrach ku służbie w domu Bożym, jako rozkazał król, i Asaf, Jedytun, i Heman.

<sup>7</sup> A był poczet ich z braci ich, którzy byli ćwiczonymi w pieśniach Pańskich, wszystkich mistrzów dwieście ośmdziesiąt i ośm.

<sup>8</sup> I miotali losy, straż przeciwko straży, tak mały jako i wielki, tak mistrz jako i uczeń.

<sup>9</sup> I padł los pierwszy w domu Asafowym na Józefa; na Godolijasza wtóry, z braćmi jego i z synami jego, których było dwanaście.

<sup>10</sup> Na Zachura trzeci, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>11</sup> Czwarty na Isrego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>12</sup> Piąty na Natanijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>13</sup> Szósty na Bukkijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>14</sup> Siódmy na Jesarela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>15</sup> Ośmy na Jesajasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>16</sup> Dziewiąty na Matanijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>17</sup> Dziesiąty na Symejasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>18</sup> Jedenasty na Asarela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>19</sup> Dwunasty na Hasabijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>20</sup> Trzynasty na Subajela, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>21</sup> Czternasty na Matytyjasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>22</sup> Piętnasty na Jerymota, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>23</sup> Szesnasty na Chananijasza, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>24</sup> Siedemnasty na Jesbekassa, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>25</sup> Ośmnasty na Chananijego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>26</sup> Dziewiętnasty na Mallotego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>27</sup> Dwudziesty na Elijata, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>28</sup> Dwudziesty i pierwszy na Hotyra, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>29</sup> Dwudziesty i wtóry na Gieddaltego, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>30</sup> Dwudziesty i trzeci na Machazyjota, na synów jego i na braci jego dwanaście.

<sup>31</sup> Dwudziesty i czwarty na Romantyjesera, na synów jego i na braci jego dwanaście.

## ROZDZIAŁ 26

**R**ozdziały zaś odźwiernych były z Korejczyków: Meselemijasz, syn Korego, z synów Asafowych.

<sup>2</sup> A z Meselemijaszowych synów: Zacharyjasz pierworodny, Jadyjael wtóry, Zabadyjasz trzeci, Jatnijel czwarty.

<sup>3</sup> Elam piąty, Jachanan szósty, a Elienaj siódmy.

<sup>4</sup> A z Obededomowych synów: Semajasz pierworodny, Jozabad wtóry, Joach trzeci, i Sachar czwarty, a Natanael piąty,

<sup>5</sup> Ammijel szósty, Isaschar siódmy, Pechulletaj ósmy; bo mu Bóg błogosławił.

- <sup>6</sup> Semajaszowi też, synowi jego, zrodzili się synowie, którzy panowali w domu ojca swego; bo byli mężowie bardzo mocni.
- <sup>7</sup> Synowie Semajaszowi: Otni, i Rafael i Obed, Elzabed, bracia jego, mężowie mocni, Elihu i Semachyjasz.
- <sup>8</sup> Wszyscy ci z synów Obededomowych, sami i synowie ich, i bracia ich, każdy z nich bardzo mocny i sposobny ku posługiwaniu, sześćdziesiąt i dwa wszystkich z Obededoma.
- <sup>9</sup> A z Meselemijaszowych synów i braci, mężów mocnych, ośmnaście.
- <sup>10</sup> A z Hosy, który był z synów Merarego, synowie byli: Semry przedniejszy; nie iżby był pierworodny, ale iż go ojciec jego uczynił przedniejszym;
- <sup>11</sup> Helkijas wtóry, Tebalijas trzeci, Zacharyjasz czwarty; wszystkich synów i braci trzynaście.
- <sup>12</sup> Ci są rozdzieleni na odźwiernych, aby byli wrotnymi z mężów przedniejszych, trzymając straż na przemiany z braćmi swymi przy służbie w domu Pańskim.
- <sup>13</sup> Albowiem miotali losy, tak mały jako wielki według domów ojców swych, o każdą bramę.
- <sup>14</sup> I padł los na wschód słońca Selemijaszowy; Zacharyjaszowi także synowi jego, radcy mądrymu, rzucili losy, i padł los jego na północy;
- <sup>15</sup> A Obededomowi na południe; ale synom jego na dom skarbów.
- <sup>16</sup> Suppimowi i Hozie na zachód z bramą Zallechet, przy scieszce usypanej, idącej ku górze; a tak była straż na przeciwko straży.
- <sup>17</sup> Na wschód słońca było Lewitów sześć, na północy na dzień czterech, na południe na dzień czterech, a przy domu skarbów dwóch a dwóch.
- <sup>18</sup> Przy stronie zewnętrznej na zachód było czterech na drodze sypanej, a dwóch przy stronie zewnętrznej.
- <sup>19</sup> Teć są rozdzieliły odźwiernych z synów Korego, i z synów Merarego.
- <sup>20</sup> A z drugich Lewitów Achyjasz był nad skarbami domu Bożego, to jest nad skarbami rzeczy poświęconych.
- <sup>21</sup> Synowie Laadanowi, którzy byli z synów Giersonickich: z Laadana Giersończyka przedniejsi w domach ojcowskich, Jehyjel.
- <sup>22</sup> A synowie Jehyjlowi byli Zetam, i Joel, brat jego; ci byli nad skarbami domu Pańskiego.
- <sup>23</sup> Z Amramczyków, i z Izaarczyków, z Hebrończyków, i Hysyjelczyków.
- <sup>24</sup> Był Sebuel, syn Giersona, syna Mojżeszowego, przełożony nad skarbami.
- <sup>25</sup> Ale bracia jego z Eleazara byli Rechabiasz syn jego, i Jesajasz syn jego, i Joram syn jego, i Zychry syn jego, i Salomit syn jego.
- <sup>26</sup> Ten Salomit i bracia jego byli na wszystkich skarbami rzeczy poświęconych, które był poświęcił Dawid król, i przedniejsi z domów ojcowskich, i półkownicy, i rotmistrze, i hetmani wojska.
- <sup>27</sup> Bo z wojen i z łupów poświęcali na poprawę domu Pańskiego;
- <sup>28</sup> I wszystko, co był poświęcił Samuel widzący, i Saul, syn Cysowy, i Abner, syn Nera, i Joab, syn Sarwii, i ktokolwiek co poświęcał, oddawał do rąk Salomitowych i braci jego.
- <sup>29</sup> Z Izaarytów: Kienanijas i synowie jego nad robotą zewnętrzną w Izraelu, byli za urzędników i za sędziów.
- <sup>30</sup> Z Hebrończyków: Hasabiasz i braci jego, mężów dużych, było tysiąc i siedm set przełożonych nad Izraelem za Jordanem na zachód słońca, w każdej robocie Pańskiej i w posłudze królewskiej.
- <sup>31</sup> A z Hebrończyków był Jeryjasz przedniejszy nad Hebrończykami według narodów ich i

domów ojcowskich. Bo roku czterdziestego królestwa Dawidowego szukano i znaleziono między nimi mężów bardzo mocnych w Jazer Galaadskim.

<sup>32</sup> A braci jego, mężów godnych, było dwa tysiące i siedm set przedniejszych w domach ojcowskich. I postanowił ich Dawid król nad Rubeńczykami, i nad Gadczykami, i nad połową pokolenia Manasesowego, nad wszystkimi sprawami Bożemi i sprawami królewskimi.

## ROZDZIAŁ 27

**A** synów Izraelskich według liczby ich, przedniejszych w domach ojcowskich, i półkowników, i rotmistrzów, i przełożonych nad tymi, którzy służyli królowi we wszelkiej potrzebie, w podziałach swoich, przychodzących i odchodzących na każdy miesiąc przez wszystkie miesiące w roku; w każdym podziale było dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>2</sup> Nad hufem pierwszego miesiąca był Jasobeam, syn Sabdyjelowy, a w podziale jego było dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>3</sup> Ten był z synów Faresowych przedniejszym nad wszystkimi przełożonymi w wojsku miesiąca pierwszego.

<sup>4</sup> A nad podziałem wtórego miesiąca był Dodaj Achochytczyk i z podziałem swym; po nim Michlot, książę, a w podziale jego było ludu dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>5</sup> Przełożony trzeci wojska miesiąca trzeciego był Banajas, syn Jojady kapłana, przedniejszym, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>6</sup> Ten Banajas był mocarz między trzydziestoma, i nad trzydziestoma, a nad podziałem jego był Ammisadab, syn jego.

<sup>7</sup> Czwarty czwartego miesiąca był Asael, brat Joabowy, a po nim Zabadyjasz, syn jego, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>8</sup> Piąty miesiąca piątego był przełożonym Samut Jezrahytczyk, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>9</sup> Szósty miesiąca szóstego był Hyra, syn Ikkiessa Tekuitczyka, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>10</sup> Siódmy miesiąca siódmego był Heles Felonitczyk z synów Efraimowych, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>11</sup> Osmy miesiąca ósmego był Sobochaj Husatczyk z Zarchejczyków, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>12</sup> Dziewiąty miesiąca dziewiątego był Abijezer Anatotczyk z synów Jemini, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>13</sup> Dziesiąty miesiąca dziesiątego był Mahary Netofatczyk z Zarchejczyków, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>14</sup> Jedenasty miesiąca jedenastego był Banajas Faratońszyk z synów Efraimowych, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>15</sup> Dwunasty miesiąca dwunastego był Haldaj Netofatczyk z Otonijela, a w podziale jego dwadzieścia i cztery tysiące.

<sup>16</sup> Nadto nad pokoleniem Izraelskiem byli: Nad Rubeńczykami był książęciem Elijezer, syn Zychrego; nad Symeńczykami Sefatyjasz, syn Maachowy;

<sup>17</sup> Nad pokoleniem Lewiego Chasabijasz, syn Chemuelowy; nad Aaronowem Sadok;

<sup>18</sup> Nad Judowem Elihu z braci Dawidowych; nad Isascharowem Amry, syn Michaelowy;

<sup>19</sup> Nad Zabulonowem Jesmajasz, syn Abdyjaszowy; nad Neftalimowem Jerymot, syn

Asryjelowy;

<sup>20</sup> Nad synami Efraimowymi Hosejasz, syn Azazyjaszowy; nad połową pokolenia Manasesowego Joel, syn Fadajaszowy;

<sup>21</sup> Nad drugą połową pokolenia Manasesowego w Galaadzie Iddo, syn Zacharyjaszowy; nad Benjaminowem Jaasyjel, syn Abnerowy.

<sup>22</sup> Nad Danowem Azraeel, syn Jerohamowy. Cić są książęta pokoleń Izraelskich.

<sup>23</sup> A nie włożył Dawid w liczbę ich żadnego, co miał dwadzieścia lat i niżej; albowiem Pan był powiedział, iż miał rozmnożyć Izraela jako gwiazdy niebieskie.

<sup>24</sup> A Joab, syn Sarwii, począł był liczyć, ale nie dokończył, dlatego że był gniew przypadł na Izraela. I nie weszła ta liczba w liczbę kronik o sprawach króla Dawida.

<sup>25</sup> A nad skarbami królewskimi był Asmawet, syn Abdyjelowy; a nad dochodami z pól, z miast, i ze wsi i z zamków był Jonatan, syn Uzyjaszowy;

<sup>26</sup> A nad oraczami, którzy uprawiali ziemię, był Ezer, syn Chalubowy.

<sup>27</sup> A nad winnicami był Semejasz Ramatczyk; a nad urodzajami winnic i nad piwnicami winnemi Zabdyjasz Zyfmejczyk.

<sup>28</sup> A nad oliwnicami, i nad drzewami figowemi, które są w polach, był Balanan Giedertczyk, a nad piwnicami oliwnemi Joas.

<sup>29</sup> A nad bydłem, które paszono w Saron, Sytraj Saronitczyk; a nad bydłem po dolinach Safat, syn Adlajego.

<sup>30</sup> A nad wielbłędami był Obil Ismaelitczyk, a nad oślicami był Jechdejasz Merończyk.

<sup>31</sup> A nad drobnem bydłem Jazys Agiertczyk. Cić wszyscy byli przełożonymi nad majątkościami króla Dawida.

<sup>32</sup> Ale Jonatan, stryj Dawidowy, był radcą, mąż mądry, i nauczony; ten, i Jehijel, syn Chachmonowy, był z synami królewskimi.

<sup>33</sup> Achitofel też był radcą królewskim, a Chusaj Archytczyk przyjacielem królewskim.

<sup>34</sup> A po Achitofelu był Jojada, syn Banajasowy, i Abujatar. A Joab był hetmanem wojska królewskiego.

## ROZDZIAŁ 28

**T**edy zgromadził Dawid wszystkich książęt Izraelskich, i przedniejszych z każdego pokolenia, i przełożonych nad hyfcami, którzy służyli królowi, i półkowników, i rotmistrzów, i przełożonych nad wszystką majątkością i osiadłością królewską; synów też swoich z komornikami, i z innymi możnymi, i ze wszystkim ludem rycerskim do Jeruzalemu.

<sup>2</sup> A powstawszy król Dawid na nogi swoje, rzekł: Słuchajcie mię, bracia moi, i ludu mój! Jam był umyślił w sercu swem, budować dom, gdzieby odpoczywała skrzynia przymierza Pańskiego, i na podnózek nóg Boga naszego, i zgotowałem był potrzeby ku budowaniu;

<sup>3</sup> Ale Bóg rzekł do mnie: Nie będziesz budował domu imieniowi memu, przeto żeś mąż waleczny, i rozlewałś krew.

<sup>4</sup> Ale obrał mię Pan, Bóg Izraelski, ze wszystkiego domu ojca mego, abym był królem nad Izraelem na wieki; bo z Judy obrał księcia, a z narodu Judzkiego dom ojca mego; i z synów ojca mego upodobał mię sobie za króla nad wszystkim Izraelem.

<sup>5</sup> A ze wszystkich synów moich (bo mi wiele synów Pan dał) obrał Salomona, syna mego, aby siedział na stolicy królestwa Pańskiego nad Izraelem.

<sup>6</sup> I mówił do mnie: Salomon, syn twój, ten zbuduje dom mój, i przysionki moje; albowiemem go sobie obrał za syna, a Ja mu będę za ojca.



<sup>7</sup> I umocnię królestwo jego aż na wieki, będzie siłą statecznym w pełnieniu przykazań moich i sądów moich, jako i dziś.

<sup>8</sup> Teraz tedy mówię wam przed obliczem wszystkiego Izraela, zgromadzenia tego Pańskiego, gdzie słyszy Bóg nasz: Strzeżcie a szukajcie wszystkich rozkazań Pana, Boga waszego, abyście osiedli ziemię dobrą, i zostawili ją w dziedzictwo synom swoim po sobie aż na wieki.

<sup>9</sup> A ty Salomonie, synu mój! znaj Boga, ojca twojego, i służ mu sercem doskonałym, i umysłem dobrowolnym; bo wszystkie serca przegląda Pan, i wszystkie zamysły myśli zna. Jeżeli go szukać będziesz, znajdziesz go, a jeżeli go opuścisz, odrzuci cię na wieki.

<sup>10</sup> Obaczże teraz, iż cię Pan obrał, abyś zbudował dom świątyni; zmacniajże się a wykonaj to.

<sup>11</sup> Tedy oddał Dawid Salomonowi, synowi swemu, wizerunek przysionka, i gmachów jego, i komor jego, i sal jego, i wewnętrznych pokoiów jego, i domu ubłagalni.

<sup>12</sup> Przytem wizerunek wszystkiego, co był umyślił o sieni domu Pańskiego, i o wszystkich gmachach dla skarbów domu Bożego, i dla skarbów rzeczy świętych;

<sup>13</sup> I dla pocztów kapłańskich, i Lewitów, i dla wszystkiej pracy w usługach domu Pańskiego, i dla wszystkiego naczynia służby domu Pańskiego.

<sup>14</sup> Także złota pewną wagę na wszystkie naczynia złote, od wszystkiej usługi; srebra także na wszystkie naczynia srebrne pewną wagę, na wszystkie naczynia ku wszelkiej usługach;

<sup>15</sup> Mianowicie pewną wagę na świeczniki złote i na lampy ich złote według wagi każdego świecznika i lamp jego, i na świeczniki srebrne według wagi świecznika każdego i lamp jego, według potrzeby każdego świecznika.

<sup>16</sup> Także pewną wagę złota na stoły chlebow pokładnych, na każdy stół, przytem srebra na stoły srebrne.

<sup>17</sup> A na widelki, i na kociołki, i na kadzielnice szczerzego złota, i na czasze złote, pewną wagę na każdą czaszę, i na czasze srebrne, pewną wagę na każdą czaszę.

<sup>18</sup> Takżw na ołtarz do kadzeania dał złota szczerzego pewną wagę, i złota ku wystawieniu woza Cherubinów, którzyby rozciągnionymi skrzydłami okrywali skrzynię przymierza Pańskiego.

<sup>19</sup> To wszystko, rzekł Dawid, opisane z ręki Pańskiej mię doszło, abym zrozumiał wszystko, jako co urobić miano.

<sup>20</sup> A tak rzekł Dawid do Salomona, syna swego: Zmacniaj się, a bądź mężnym, czyn to; nie bój się, ani się lękaj; bo Pan Bóg, Bóg mój, będzie z tobą, nie opuści cię, ani cię odstąpi, aż dokończysz wszystkiej roboty służby domu Pańskiego.

<sup>21</sup> A oto poczty kapłanów i Lewitów do każdej posługi w domu Bożym będą z tobą w każdej pracy; każdy ochotny i roztropny przy wszelkiej posłudze, także książęta, i wszystek lud staną na każde rozkazanie twoje.

## ROZDZIAŁ 29

**P**otem mówił król Dawid do wszystkiego zgromadzenia: Salomona, syn mego jedynego, obrał Bóg młodzieńczyka małego. Ale to wielka sprawa; do nie człowiekowi pałac ten, ale Panu Bogu będzie.

<sup>2</sup> Ja według najwyższego przemożenia mego nagotowałem na dom Boga mego złota, na naczynie złote, i srebra na srebrne, i miedzi na miedziane, żelaza na żelazne, i drzewa na drewniane, kamienia onychynowego na osadzanie, i kamienia karbunkułowego, i ro



zlicznych farb, a wszelakiego kamienia drogiego, i kamienia marmurowego dostatek wielki.

<sup>3</sup> Nadto z chęci mojej ku domowi Boga mego osobne złoto i srebro, które mam, oddaję na dom Boga mego, oprócz tego wszystkiego, com zgotował na dom świątnicy;

<sup>4</sup> To jest trzy tysiące talentów złota, złota z Ofir, i siedm tysięcy talentów srebra najczystsze na okrycie ścian gmachów;

<sup>5</sup> Złota na naczynie złote, a srebra na srebrne, i na wszystkie roboty rąk rzemieślniczych; i jeźliby jeszcze kto chciał co dobrowolnie dziś ofiarować Panu?

<sup>6</sup> Tedy dobrowolnie ofiarowali przedniejsi z domów i przedniejsi z pokoleń Izraelskich, i półkownicy, i rotmistrze, i przełożeni nad robotą królewską.

<sup>7</sup> I złożyli na usługę domu Bożego złota talentów pięć tysięcy, i złotych dziesięć tysięcy, a srebra talentów dziesięć tysięcy, i midzi ośmnaście tysięcy talentów, a żelaza sto tysięcy talentów.

<sup>8</sup> Ci też co mieli drogie kamienie, dawali je do skarbu domu Pańskiego, do rąk Jehijela Giersończyka.

<sup>9</sup> I weselił się lud, że tak ochotnie ofiarowali. Albowiem sercem doskonałym chętnie ofiarowali Panu; także i król Dawid weselił się weselem wielkim.

<sup>10</sup> Przetoż błogosławił Dawid Panu przed obliczem wszystkiego zgromadzenia, i rzekł: Błogosławionyś ty Panie, Boże Izraela, ojca naszego, od wieku aż na wieki.

<sup>11</sup> Twoja jest, Panie! wielmożność, i moc, i sława, i zwycięstwo, i cześć, i wszystko na niebie i na ziemi; twoje jest, Panie! królestwo, a tyś jest wywyższony nad wszelką zwierzchność.

<sup>12</sup> I bogactwa, i sława od ciebie są, a ty panujesz nad wszystkimi, a w rękach twych jest moc i siła, i w ręce twojej jest wywyższyć i utwierdzić wszystko.

<sup>13</sup> Teraz tedy, Boże nasz! wyznajemy cię, a chwalimy imię sławy twojej.

<sup>14</sup> Albowiem cużem ja, i co jest lud mój, żebyśmy to siły mieli, tobie to dobrowolnie ofiarować? gdyż od ciebie jest wszystko, a z rąk twoich wzięwszy daliśmy tobie.

<sup>15</sup> Bośmy my pielgrzymami i przychodniami przed tobą, jako i wszyscy ojcowie nasi; dni nasze na ziemi jako cień, a nie masz czego oczekiwać.

<sup>16</sup> O Panie, Boże nasz! ten wszystek dostatek któryśmy zgotowali tobie na budowanie domu imieniowi twemu świętemu, z ręki twojej jest, i twoje jest wszystko.

<sup>17</sup> Wiemci ja, Boże mój! iż ty doświadczasz serc a kochasz się w szczerości; przetoż ja w szczerości serca mego, ochotniem pofiarowałem to wszystko, nawet i lud twój, który się tu znalazł, widziałem z weselem i z ochotą ofiarujący tobie.

<sup>18</sup> Panie, Boże Abrahama, Izaaka, i Izraela, ojców naszych! zachowajże na wieki tę chęć, i umysł serca ludu twego, a przygotuj sobie serce ich.

<sup>19</sup> Salomonowi też, synowi memu daj serce doskonałe, aby strzegł przykazań twoich, świadectw twoich, i ustaw twoich, i czynił wszystko, i aby zbudował dom, dla którego potrzebę zgotował.

<sup>20</sup> Potem mówił Dawid do wszystkiego zgromadzenia: Błogosławcież teraz Panu, Bogu waszemu. I błogosławiło wszystko zgromadzenie Panu, Bogu ojców swoich, a naczylwszy się pokłonili się Panu i królowi.

<sup>21</sup> I zatem ofiarowali Panu ofiary. Ofiarowali też całopalenia Panu nazajutrz po onym dniu, wołów tysiąc, baranów tysiąc, baranków tysiąc z mokremi ofiarami ich, i inszych ofiar wielkie mnóstwo, za wszystkiego Izraela.

<sup>22</sup> I jedli a pili przed Panem dnia onego z weselem wielkim, a postanowili powtórę królem Salomona, syna Dawidowego, i pomazali go Panu za księcia, a Sadoka za kapłana.

- <sup>23</sup> A tak usiadł Salomon na stolicy Pańskiej za króla miasto Dawida, ojca swego, i szczęściło mu się, a był mu posłuszny wszystek Izrael.
- <sup>24</sup> I wszyscy książęta, i możni, także i wszyscy synowie króla Dawida, dali ręce na poddaństwo Salomonowi królowi.
- <sup>25</sup> I uwielbił Pan Salomona bardzo zacnie przed oczyma wszystkiego Izraela, a dał mu sławę królewską, jakiej żaden król przed nim nie miał w Izraelu.
- <sup>26</sup> A tak Dawid, syn Isajego, królował nad wszystkim Izraelem.
- <sup>27</sup> A dni, których królował nad Izraelem, było czterdzieści lat; w Hebronie królował siedm lat; a w Jeruzalemie królował trzydzieści i trzy lata.
- <sup>28</sup> I umarł w starości dobrej, pełen dni, bogactw i sławy: a królował Salomon, syn jego, miasto niego.
- <sup>29</sup> A sprawy króla Dawida pierwsze i ostatnie, oto są zapisane w księgach Samuela widzącego, i w księdze Natana proroka, i w księdze Gada widzącego;
- <sup>30</sup> Ze wszystkim królowaniem jego, i możliwością jego, i z czasami, które za niego i za Izraela, i za wszystkich królestw ziemskich przeszły.

For other languages please go to **[www.wordproject.org](http://www.wordproject.org)**